

Mottagare
Vörå kommun

Dokumenttyp
Naturinventering

Datum
8.6.2026

KALAPÄÄTRÄSKET

NATURINVENTERING

KALAPÄÄTRÄSKET – NATURINVENTERING

Projekt	Kalapääträsket - naturinventering
Projekt nr	1510091349
Mottagare	Vörå kommun
Dokumenttyp	Naturinventering
Datum	8.6.2026
Utarbetad av	Tanja Pensasmaa
Granskat av	Ville Yli-Teevahainen
Omslagsbild	Kalapääträsket fotograferat från östra stranden © Tanja Pensasmaa

INNEHÅLL

1.	INLEDNING	1
1.1	Projektbeskrivning	1
1.2	Material	1
1.3	Naturinventeringar	1
2.	VEGETATION OCH NATURTYPER	2
2.1	Utgångsinformation	2
2.2	Metoder	3
2.3	Resultat	5
3.	DET HÄCKANDE FÅGELBESTÅNDET	13
3.1	Utgångsinformation	13
3.2	Metoder	13
3.3	Resultat	14
4.	FLYGEKORRE	17
4.1	Utgångsinformation	17
4.2	Metoder	18
4.3	Resultat	19
5.	ÅKERGRODA	23
5.1	Utgångsinformation	23
5.2	Metoder	24
5.3	Resultat	25
6.	FLADDERMÖSS	28
6.1	Utgångsinformation	28
6.2	Metoder	29
6.3	Resultat	31
7.	SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER	33
8.	KÄLLOR	34

BILAGOR

Bilaga 1. Klassificering och kriterier för värdering enligt Mäkelä och Salo (2024).

Bilaga 2. Myndighetsbilaga – kartor över fågelobservationer.

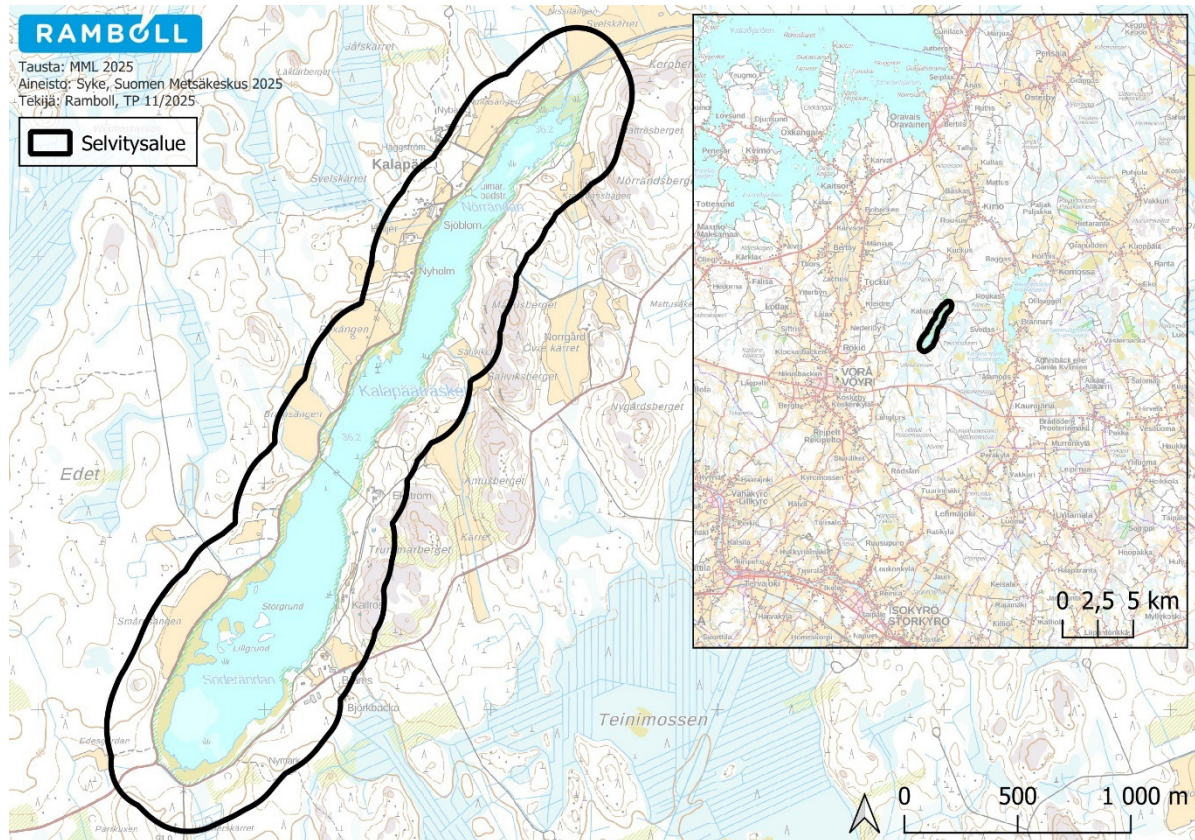
Baskartor: ©2025 Lantmäteriverket

Bilder: Tanja Pensasmaa ©2025 Ramboll Finland Oy

1. INLEDNING

1.1 PROJEKTBESKRIVNING

Vörå kommun planerar en strandgeneralplan för stranden kring Kalapääträsket. Kalapääträsket ligger cirka åtta kilometer nordost om Vörå kommuncenter (Figur 1-1). Naturinventeringar utfördes på våren-sommaren 2025 för att identifiera eventuella beaktansvärda naturvärden. Inventeringarna utfördes inom ett avstånd av 200 m från sjöstranden (Figur 1-1).

Figur 1-1. Kalapääträskets läge och det område som undersöktes för strandgeneralplanen.

1.2 MATERIAL

Som utgångsdata för projektet utnyttjades öppna material (Skogscentralen 2025a, Lantmäteriverket 2025, Syke 2025, Finlands Artdatabank 2025). Uppgifter om beaktansvärda arter begärdes från Finlands Artdatabank (2025) register (materialbegäran 6.5.2025). En materialbegäran gjordes med Virva-avgränsning avsedd för myndighetsbruk utan tidsbegränsning för andra än fåglar inom ett avstånd av 1 km från utredningsområdet och för fåglar för de senaste tio åren inom ett avstånd av 5 km från utredningsområdet.

1.3 NATURINVENTERINGAR

I området utfördes flera naturinventeringar 2025 (Tabell 1-1). Syftet med dem var att inventera och beskriva beaktansvärda arter och värdefulla naturobjekt i strandgeneralplaneområdet. I arbetet deltog FM, biolog Tanja Pensasmaa från Ramboll Finland Oy och den erfarna amatörornitologen Ismo Nousiainen.

Tabell 1-1. Naturinventeringar som utförts i projektområdet. Kolumnen Dagar beskriver den använda tiden i fält.

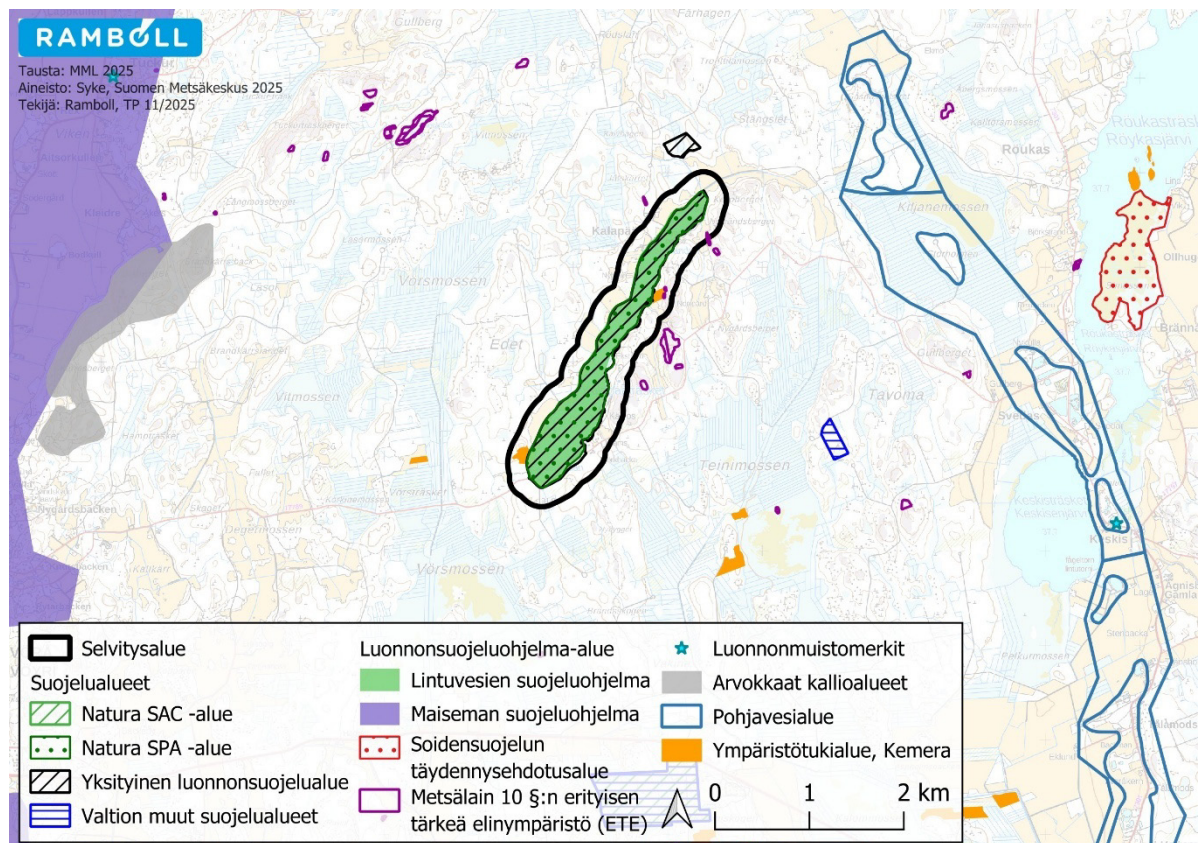
Naturinventering	Dagar	Tid	Utförd av
häckande fåglar	3	11–12.5, 26.5 & 9.6.2025	Ismo Nousiainen
flygekorre	1,5	16. & 19.5.2025	Tanja Pensasmaa
vegetations- och naturtyper	2	9.6, 17.7 & 11.8.2025	Tanja Pensasmaa
fladdermöss	3	10.6, 17–18.7. & 11–12.8.2025	Tanja Pensasmaa
åkergröda	2	27.4 & 7.5.2025	Tanja Pensasmaa

De värdefulla objekten som identifierades i naturinventeringarna delades in i fyra värdeklasser i enlighet med klassificeringen och kriterierna i guiden *"Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi"* (Mäkelä & Salo 2024): Klass 1: objekt som skyddas genom lagstiftning, Klass 2: särskilt viktiga objekt, Klass 3: objekt som skyddar mångfalden och Klass 4: objekt som stöder mångfalden (se Bilaga 1). Först fastställdes värdeklasser separat för varje inventering och utifrån dem utarbetades en sammanställningskarta, som presenteras i det sista kapitlet (se kapitel 7). Med hjälp av värderingen kunde projektområdets naturvärden rangordnas och sammanfattande rekommendationer ges utifrån samtliga naturinventeringar. I värderingen beaktades bl.a. det lagstadgade skyddet och den administrativa ställningen för varje naturtyp eller art samt betydelsen av naturtypens eller artens förekomst.

2. VEGETATION OCH NATURTYPER

2.1 UTGÅNGSINFORMATION

Det undersökta området vid Kalapääträsket omfattar ett 200 meter brett område runt den skyddade sjön. Kalapääträsket är ett 102 ha stort Natura-SPA-område (Kalapää träsk FI080066) som också är ett naturskyddsområde på privat mark (YSA203850). Dessutom ingår Kalapääträsket i programmet för skydd av fågelvatten (LVO100229). I området finns inga andra naturskyddsområden (Figur 2-1). Det närmast belägna andra naturskyddsområdet är Häggström (YSA253682), som ligger 209 m norr om utredningsområdet. I två skogsområden som ingår i utredningsområdet finns miljöstödsobjekt. I utredningsområdet finns också tre figurer med särskilt viktiga livsmiljöer, stup och skogsbestånd vid stupens nedre del enligt 10 § i skogslagen (Skogscentralen 2025b). I utredningsområdet har en källa märkts ut på terrängkartan (MML 2025). Det finns inga kända observationer av hotade växtarter i området eller dess närhet (Finlands Artdatacenter 2025). I området har svärdsilja observerats (Finlands Artdatacenter 2025). Svärdsilja är dock inte en beaktansvärd art i Vöråtrakten, utan en regionalt hotad art längre norrut i Finland. Arten är vanlig på Kalapääträskets stränder.

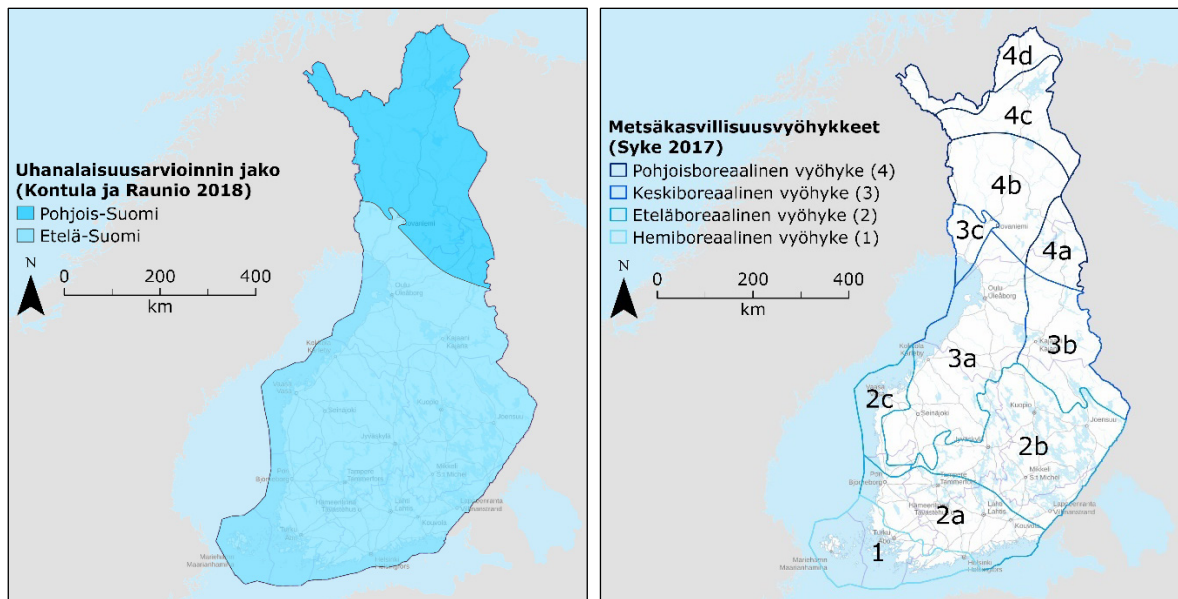
Figur 2-1. Skyddsområden och andra på förhand kända beaktansvärda naturobjekt i utredningsområdet vid Kalapääträsket.

2.2 METODER

Syftet med undersökningen var att kartlägga vegetationen och naturtyperna i det avgränsade området som visas i en figur nedan (Figur 3). I undersökningen gick man igenom alla skogsområden som ligger i området. Man undersökte också alla torvmarksområden vid den skyddade sjön. Före fältbesöket studerades de kända, betydande och potentiella naturvärdena i området med hjälp av bakgrundsmaterial, terrängkarta och flygbild. I undersökningen ägnades särskild uppmärksamhet åt de naturvärden som bör beaktas särskilt enligt Mäkelä och Salo (2024):

- skyddade naturtyper enligt 64 § och 65 § i naturvårdslagen (9/2023)
- skyddade typer av vattennatur enligt 2 kap 11 § i vattenlagen (587/2011)
- hotade naturtyper enligt LuTU-klassificeringen (Kontula & Raunio 2018a, 2018b)
- ekologiska nätverk
- hotade växtarter enligt IUCN-klassificeringen (Hyvärinen m.fl. 2019)
- förekomstplatser för arter som kräver särskilt skydd enligt 77 § i naturvårdslagen (9/2023)
- föröknings- och rastplatser för arter som kräver strikt skydd enligt 78 § i naturvårdslagen (9/2023) (bilaga IV (b) till habitatdirektivet)
- förekomstplatser för arter av unionsintresse enligt 79 § i naturvårdslagen (9/2023) (bilaga II till habitatdirektivet)

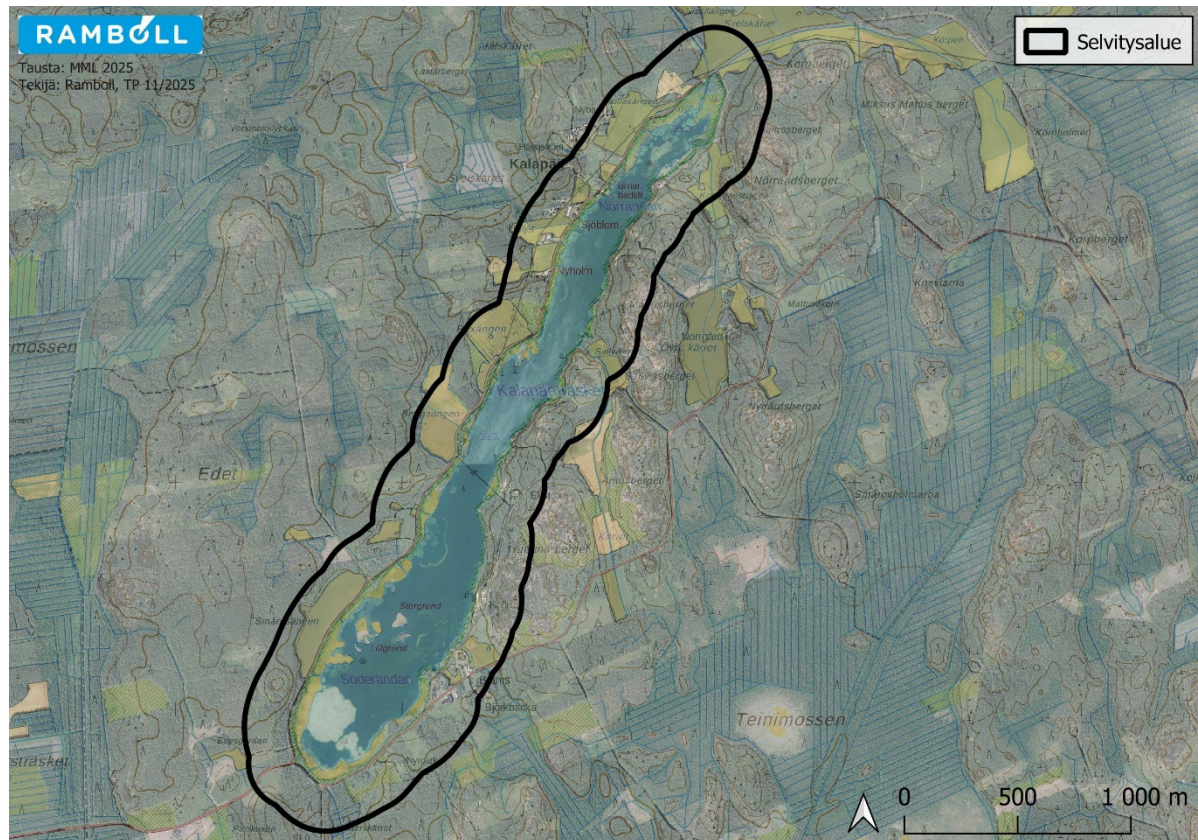
I undersökningen fokuserade man dessutom på övriga naturvärden enligt Mäkelä och Salo (2024). Övriga naturvärden är naturtyper som är viktiga för mångfalden och lokalt viktiga naturtyper, naturtyper som Finland har ansvar för samt regionalt hotade, nära hotade och bristfälligt kända naturtyper enligt LuTU-klassificeringen. I bedömningen av hotade naturtyper i Finland har hotstatuserna bedömts på riksnivå och regionalt, separat för södra Finland och norra Finland (Figur 2-2).

Figur 2-2. Indelning av Finland i Kontulas och Raunios (2018a) hotbedömning av naturtyper i södra och norra Finland (vänster) och den regionala indelningen av skogsvegetationszoner (höger).

Särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § i skogslagen (1093/1996) och livsmiljöer enligt Programmet för den biologiska mångfalden i skogarna i södra Finland (METSO) beaktas som värdefulla naturobjekt i första hand på basis av vissa tidigare nämnda naturvärden såsom hotstatusen. Utöver naturtyper omfattar andra naturtillgångar även förekomster av fridlysta (9/2023, naturvårdslagen 69 §), nära hotade och regionalt hotade växtarter (Hyvärinen m.fl. 2019).

Vid förberedelserna inför det fältbesök som ingick i undersökningen utnyttjades granskning av flygbilder och grundkartor (LMV 2025), uppgifter om skogstillgångar (Skogscentralen 2025a), information om observationer av hotade arter (Finlands Artdatacenter 2025) och analys av geografisk information med Zonation (Syke 2025). Zonationanalysen visar den relativa variationen i skogarnas mångfaldsvärden utifrån material om vegetationens och trädbeståndets struktur, skogsbehandling, artobservationer och skogsfigurernas koppling bl.a. till objekten i 10 § i skogslagen inom utredningsområdet (Mikkonen m.fl. 2018).

Figur 3: I det område där vegetations- och naturtyperna undersöktes granskades skogs- och torvmarksområden utanför åkrar och bebyggda områden.

I undersökningen observerades vegetationens allmänna karaktär, trädens ålder, mängden död ved, naturtillståndet och artsammansättningen. Utöver klassificeringen av särskilt beaktansvärda naturvärden och övriga naturvärden enligt Mäkelä och Salo (2024) fokuserade undersökningen på att skapa en omfattande helhetsbild av projektområdet. Dessutom bedömdes naturtillståndet hos eventuella bäckar i området, samt huruvida åtgärder som eventuellt riktas mot dem kräver tillstånd enligt 3 kap. 2 § i vattenlagen (587/2011).

De naturvärden som observerats i projektområdet delades in i fyra värdeklasser enligt Mäkelä och Salo (2024). I indelningen beaktades naturtyps- eller artförekomstens lagstadgade skydd, hotstatus, administrativa ställning, betydelse och förbindelse med ekologiska nätverk.

2.3 RESULTAT

2.3.1 Allmän beskrivning

Det undersökta området vid Kalapääträsket är beläget i Österbottens mellanboreala (3a) skogsvegetationszon och i torvmarksvegetationszonen excentriska högmossar och fuscum-högmossar i Österbotten (2c) (Syke 2015, 2017). På basis av Finlands Skogscentrals skogsdata är vegetationstyperna i området huvudsakligen lundartade, friska och torra moar. Karga moar och lavmoar förekommer öster om sjön (Figur 2-4).

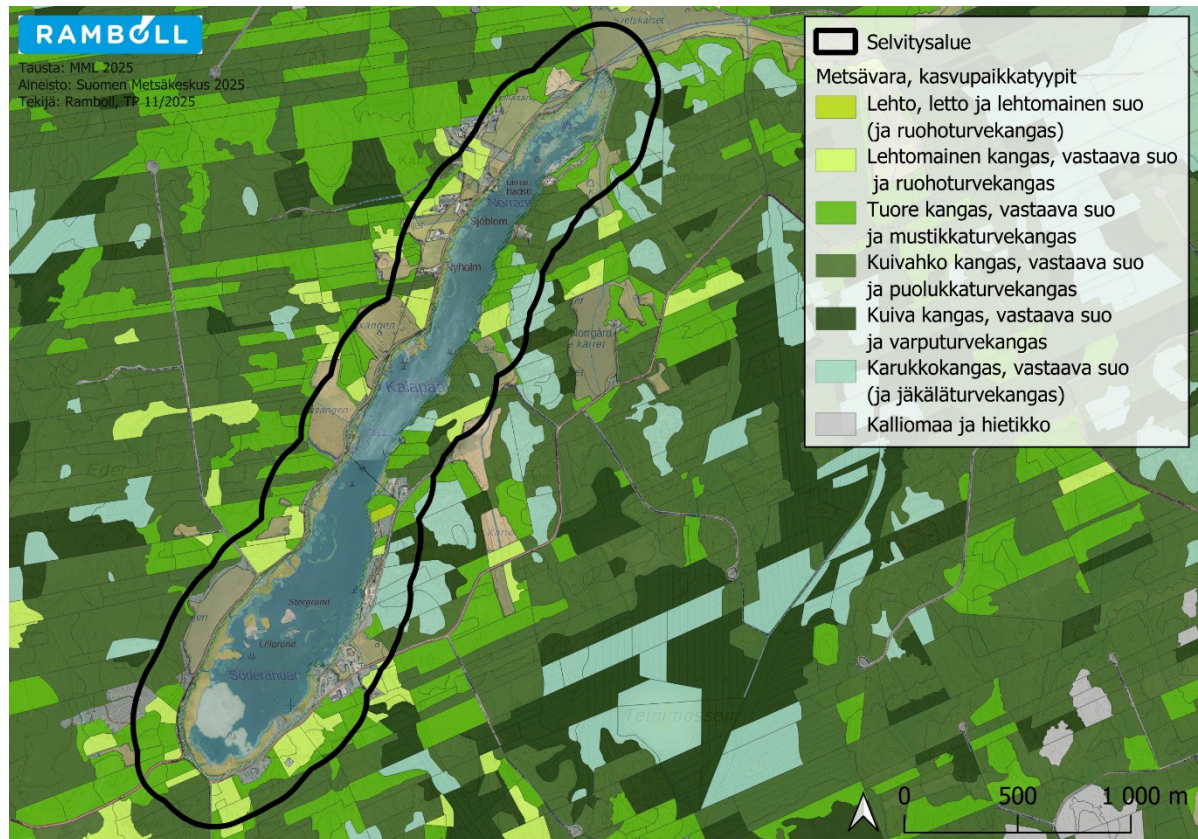
Fältinventeringen gav en i stort sett motsvarande bild av utredningsområdet. Skogsområdena var huvudsakligen friska moar av lingon-blåbärstyp (VMT) och blåbärstyp (MT). Torra moar av kråkbär-lingontyp (EVT) förekommer huvudsakligen i övergångszonen mellan friska moar och hållmarksskogar. Öster om Kalapääträsket förekommer ett flertal hållmarksskogar. Hållmarksskogarna består av mogna träd och betraktas delvis som beaktansvärda naturtyper, men mängden död ved är liten i en del av dem och äldre träd saknas. I hållmarksskogarnas randområden finns också flera stup och det finns flyttblock på flera ställen i området. I området finns några lundartade moar och några lundar observerades. Skogarna används huvudsakligen för skogsbruk, men i området finns lundar, hållmarksskogar och friska moar som är i ett tillstånd som påminner om naturtillstånd.

I området förekommer inte bäckar eller rännilar som är i ett tillstånd som påminner om naturtillstånd, utan fårorna i området är diken. Det enda större vattnet i området är sjön Kalapääträsket.

Det finns inga dammar i området. På terrängkartan har en källa märkts ut, som dock inte hittades under fältundersökningen. I området där källan har märkts ut (Figur 2-6) finns en försumpad mo där det växer bl.a. granvitmossa, blåbär, ung gran, tall, glasbjörk och gråal (Figur 2-5).

Torvmarkerna i området ligger huvudsakligen vid sjöns stränder och där förekommer träd- och buskbevuxna och öppna svämängar samt starrmossar. I södra delen av området finns dikad sankmark. I sydvästra delen av området upptäcktes också ett litet skogsbrukspåverkat kärr (Figur 2-5) som inte var utmärkt på terrängkartan och i den sydöstra delen ett försumpat kärr omgivet av en lund.

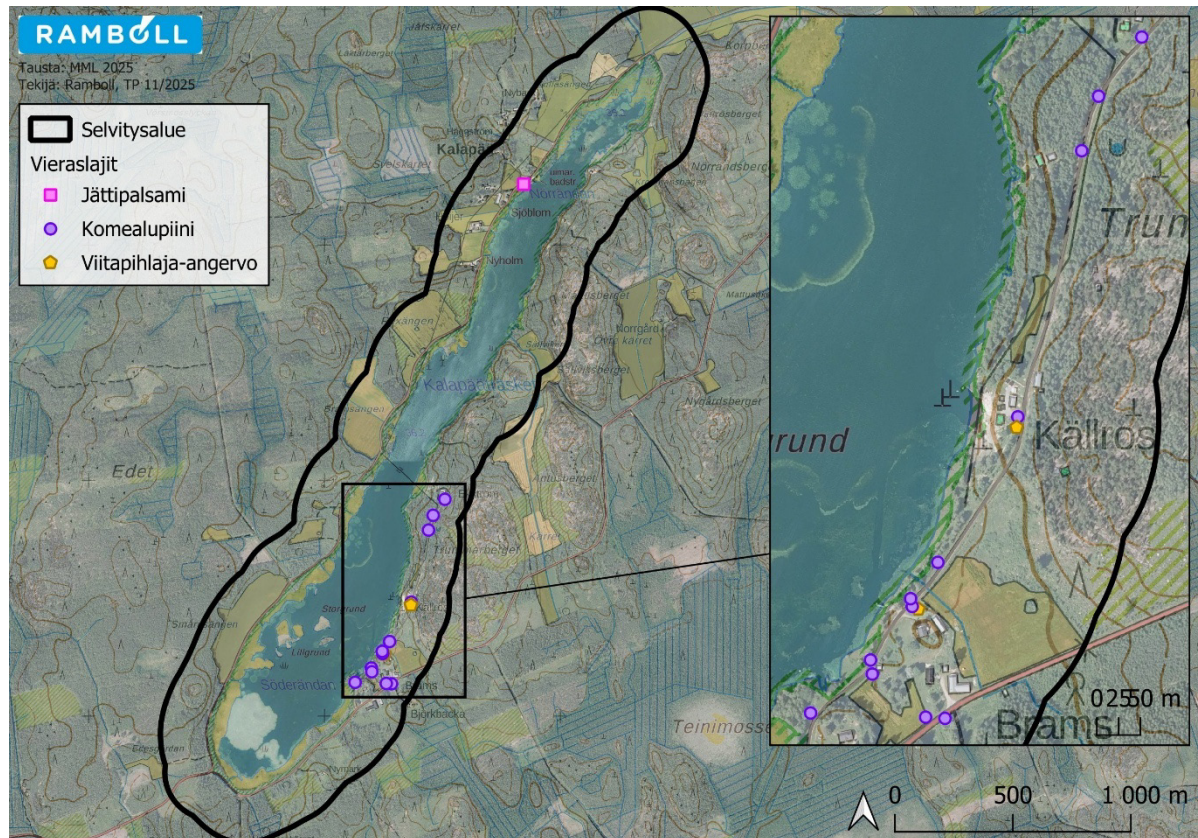
I utredningsområdet gjordes observationer av skadliga främmande arter. Längs vägarna som omger sjön växer jättebalsamin, rönnspirea och blomsterlupin (Figur 2-6). Jättebalsaminens och en del av blomsterlupinens växtplatser är belägna i det naturskyddsområde som Kalapääträsket utgör.

Figur 2-4. Växtplatstyper enligt Finlands Skogscentrals skogsdata i omgivningen kring Kalapääträsket.

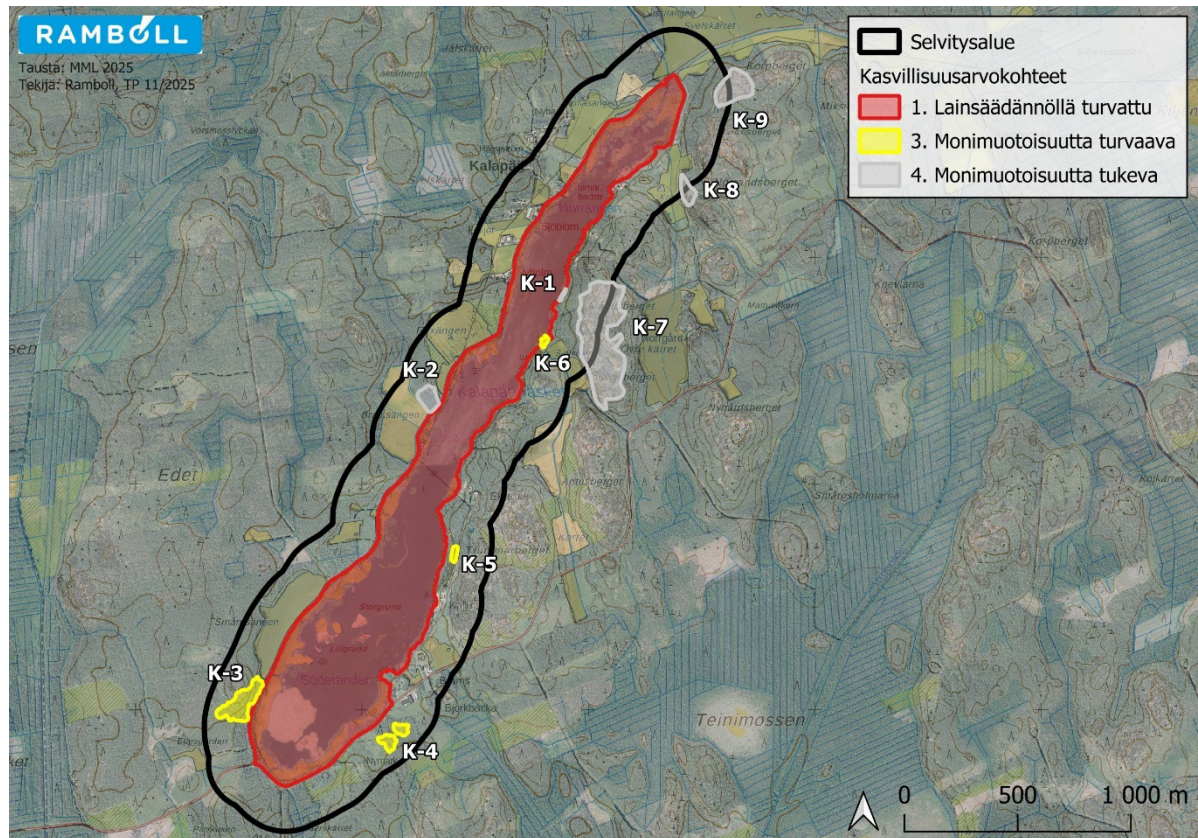
Figur 2-5. Till vänster ung kärrskog i källområdet och till höger unga glasbjörkar i ett kärr som påverkats av skogsbruk.

Figur 2-6. Observationer av främmande arter i utredningsområdet. På detaljbilden syns också källan som märkts ut i området.

2.3.2 Värdefulla objekt

I utredningsområdet gjordes observationer av naturtyper som är i ett tillstånd som påminner om naturtillstånd. Utifrån dem avgränsades nio naturtypsområden (Figur 2-7). Inga observationer gjordes av beaktansvärda växtarter.

Figur 2-7. Beaktansvärda naturtypsområden i utredningsområdet vid Kalapääträsket.

O-1 Kalapääträsket (värdeklass 1)

Kalapääträsket är en sjö som är skyddad på basis av fågelbeståndet, och till en mindre del även ett torvmarks- och skogsområde. I datablanketten för Naturaområden uppges att sjöns vegetationszoner, såsom vasszonen, är omfattande, att det saknas arter som kräver eutrofa förhållanden, att det förekommer rikligt med kransalger och att den dominerande växtarten i sjön är sjöfräken. Stränderna beskrivs som låglänta i väster, medan de i öster är ganska branta och på vissa ställen klippiga (Syke 2018). På basis av fältbesöket är torvmarksområdena vid stränderna som ingår i skyddsområdet starrmossar (Figur 2-8) och svämängar (Figur 2-8). Vid Kalapääträskets strand avgränsades dessutom en torvmark som inte ingår i naturskyddsområdet.

Objekt 1: starrmossar (*hela Finland* = NT/Södra Finland = VU), öppna svämängar (LC/LC), videsvämängar (LC/LC), gråalsvämskogar (EN/EN), björksvämskogar (DD/DD), äldre barrträdsdominerade friska moar (NT/VU)

Naturtillstånd: påminner om naturtillstånd

Värdeklass: 1 & 4 (skyddad genom lagstiftning och stöder mångfalden)

Motivering: Naturaområde, naturskyddsområde, förekomst av nära hotad och regionalt hotad naturtyp

Areal: 102 ha

Figur 2-8. Till vänster en högstarrmoss i det största torvmarksområdet vid Kalapääträsket och till höger en lummig svämäng på östra stranden.

O-2 moskog i Bramsängen (värdeklass 4)

Skogsområdet består av mogen grandominerad frisk moskog av lingon-blåbärstyp (VMT) rik på död ved (Figur 2-9), med inslag av björk och relativt ung asp.

Objekt 2: mogna barrträdsdominerade friska moar (NT/VU)

Naturtillstånd: påminner om naturtillstånd

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: förekomster av nära hotade och regionalt hotade naturtyper

Areal: 0,7 ha

Figur 2-9. Frisk mo med gran och död ved.

O-3 skog som omfattas av miljöstöd i Edesgårdan (värdeklass 3)

I området finns en gran- och aspblandskog. I den nordöstra delen av skogen finns en lövträdsdominerad mesotrof frisk lund, som övergår söderut och uppför sluttningen via en lundartad mo till en frisk mo av lingon-blåbärstyp (VMT). I lunden växer säl, asp, gråal och björk samt måbär, brakved, ormbär, harsyra, hässlebrodd, skogssallat, stenbär och älggräs (Figur 2-10). På sluttningen närmare vägen längre söderut i området förekommer frisk mo (Figur 2-10) och högre upp på sluttningen lund. Trädbeståndet i skogsområdet är moget och mångsidigt och måttligt rikt på död ved. I den västra delen av skogsområdet uppe på sluttningen finns mossiga stenmurar och stengrunder till byggnader.

Objekt 3: friska mesotrofa lundar (VU/VU), barrträdsdominerade lundartade moar (NT/NT), mogna barrträdsdominerade friska moar (NT/VU)

Naturtillstånd: påminner om naturtillstånd

Värdeklass: 3 (skyddar mångfalden)

Motivering: förekomster av hotade, nära hotade och regionalt hotade naturtyper

Areal: 1,7 ha

Figur 2-10. Till vänster en lund i skog som omfattas av miljöstödet och till höger en frisk mo.

O-4 Nymarks skog

I Nymarks område avgränsades två skogsområden, av vilka det sydligare består av en lövträdsdominerad relativt ung frisk lund och en lundartad mo där det växer gran, björk och asp. I lunden växer bl.a. asp, brännässla, hundkäx, humleblomster, brudborste och harsyra (Figur 2-11). På den lundartade mon växer ekorrbär, harsyra, humleblomster och hallon. I det nordligare området finns blandskog av olika åldrar där det växer gran och lövträd. Naturtyperna varierar från frisk lund till frisk mo. I området finns fläckar av kärr. I båda skogsområdena, särskilt i det nordligare, finns död ved (Figur 2-11).

Objekt 4: friska mesotrofa lundar (VU/VU), mogna barrträdsdominerade lundartade moar (NT/NT), mogna barrträdsdominerade friska moar (NT/VU)

Naturtillstånd: påminner om naturtillstånd

Värdeklass: 3 (skyddar mångfalden)

Motivering: förekomster av hotade, nära hotade och regionalt hotade naturtyper

Areal: 0,6 ha

Figur 2-11. Till vänster arter i lunden i söder och till höger ett kärrområde längre i norr.

O-5 lund i Trummaberget (värdeklass 3)

Det avgränsade skogsområdet är en liten lövträdsdominerad lund (Figur 2-12) där det växer grov asp, hägg, tall och gran. Undervegetationen är gles och består av harsyra, ekorrbär, brännässla och buskar av röda vinbär. Marken i området har grävts i något skede. Det finns måttligt med död ved.

Objekt 5: friska mesotrofa lundar (VU/VU)
Naturtillstånd: försämrat naturtillstånd
Värdeklass: 3 (skyddar mångfalden)
Motivering: förekomster av hotade naturtyper
Areal: 0,1 ha

O-6 lund i Sällviken (värdeklass 3)

Området är en liten lövträdsdominerad frisk mesotrof strandlund rik på död ved (Figur 2-12). I skogsområdet växer hägg, björk och klibbal, rödvinbär, harsyra, revsmörblomma och kärrviol. Skogsområdet har dikats, men bedöms trots det ha ett tillstånd som påminner om naturtillstånd, men något försämrat. Området ingår i en skog som omfattas av miljöstöd. I övrigt finns där en frisk mo med ett tämligen likåldrigt blandbestånd och en del död ved.

Objekt 7: friska medelnäringsrika lundar (VU/VU)
Naturtillstånd: något försämrat naturtillstånd
Värdeklass: 3 (skyddar mångfalden)
Motivering: förekomster av hotade naturtyper
Areal: 0,1 ha

Figur 2-12. Till vänster en lund vid vägkanten vid Trummaberget och till höger en liten lövträdsdominerad lund bredvid en åker i Sällviken.

O-7 hållmarksskog i Mattusberget (värdeklass 4)

Området består av en enhetlig mogen hållmarksskog (Figur 2-13) med små stup på vissa ställen i det västra randområdet. I området finns måttligt med död ved och trädens ålder varierar. Sänkorna i moskogen är av kråkbär-lingontyp (EVT) med inslag av myr.

Objekt 8: hållmarksskogar (NT/NT).

Naturtillstånd: påminner om naturtillstånd

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: förekomster av nära hotade naturtyper, naturtyp som Finland har ansvar för

Areal: 8,1 ha

O-8 hållmarksskog i Kronmanshagen (värdeklass 4)

Området är en äldre olikåldrig lavrik hållmarksskog (Figur 2-13) med ett litet stup i det sydvästra randområdet. Den döda veden i området uppvisar olika nedbrytningsstadier. I området växer främst renlavar, lingon och kråkbär.

Objekt 8: hållmarksskogar (NT/NT)

Naturtillstånd: påminner om naturtillstånd

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: förekomster av nära hotade naturtyper, naturtyp som Finland har ansvar för

Areal: 0,5 ha

Figur 2-13. Mogen hållmarksskog i Mattusbergets område (till vänster) och i Kronmanshagens område (till höger).

O-9 hållmarksskog i Korpberget (värdeklass 4)

Området är en olikåldrig mogen lavrik hållmarksskog med död ved (Figur 2-14). Där växer tall i olika åldrar, av lavarna är renlavarna rikligast och av risen lingon och kråkbär.

Objekt 8: hållmarksskogar (NT/NT)

Naturtillstånd: påminner om naturtillstånd

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: förekomster av nära hotade naturtyper, naturtyp som Finland har ansvar för

Areal: 0,5 ha

Figur 2-14. Hällmarksskog med död ved i Korpperget.

3. DET HÄCKANDE FÅGELBESTÅNDET

3.1 UTGÅNGSINFORMATION

Kalapääträsket ingår i programmet för skydd av fågelvatten och i Natura (SPA), där skyddsgrunden är fågeldirektivet. Området är ett nationellt värdefullt fågelskyddsområde och fridlyst som ett naturskyddsområde på privat mark. Skyddet grundar sig på 19 fågelarter; pärluggla, järpe, några tättingarter, dagrovfåglar samt vatten- och strandfåglar. En del arter har bedömts vara häckande arter och en del arter som rastar eller söker föda i området. Syftet med skyddet är att bevara områdets betydelse för varje art som en del av Naturanätverket. Dessutom betonas i områdets skydd och skötsel bevarande av det rådande tillståndet genom tryggande av en utveckling i enlighet med naturens egna processer. Detta uppnås genom styrning av områdesanvändningen och vid behov genom förbättrande av livskraften med hjälp av restaurerings- och skötselåtgärder.

I inventeringen utgick man från de observationer av beaktansvärda fågelarter i området som registrerats i Artdatabascentret. Av dessa påträffades strömstare, dvärgmåss och sävsångare i (Finlands Artdatabascenter 2025).

3.2 METODER

Fåglarna vid Kalapääträsket i Vörå inventerades i maj–juni 2025. Syftet med inventeringen var att ta fram information om de häckande fåglarna i området, eftersom en stranddetaljplan som omfattar hela strandområdet utarbetas för Kalapääträsket. Huvudsyftet med planläggningen är att utreda möjligheterna till nya strandtomter, dvs. särskilt obebyggda stränder och strandskogar är av intresse.

Fåglarna vid Kalapääträsket inventerades i maj–juni 2025 (Tabell 3-1). I inventeringen ingick tre fältbesök samt en inventeringsrunda som gjordes i skymningen och på natten. I fågelinventeringen kombinerades natt- och morgonrunda och tack vare detta gav de tre fältbesöken en bra bild av de häckande fåglarna i området. Vägarna löper i närheten av Kalapääträskets stränder runt nästan hela sjön, så stränderna var lätta att nå. På många ställen kunde inventeringen t.o.m. göras direkt på vägen. Främst i strandskogen i nordväst fanns ett längre avsnitt utan strandnära vägar. Under inventeringsrundan på natten och i skymningen rundades sjön huvudsakligen längs vägarna, och från dem gjordes korta besök på stranden. Morgonrundan upprepades i huvudsak längs samma rutt, varefter rundan fortsatte i skogarna något längre bort från stranden. Inventeringsrundorna omfattade en cirka två hundra meter bred zon längs stränderna. Den närmaste omgivningen kring husen och stugorna ingick inte i inventeringen. Vädret under inventeringsdagarna (Tabell 3-1) var gynnsamt för fågelinventering.

Tabell 3-1. Tidpunkter för och väderförhållanden under inventeringen av häckande fåglar.

Datum	Tidpunkt	Kl.	Temperatur	Vind, m/s	Molnighet
11.– 12.5.2025	22:30–02:30, 04:30–11:30	22:30:00	+3	2 NNW	0/8
		02:30:00	0	0 N	0/8
		05:00:00	-1	1 SE	0/8
		08:30:00	-1	1 NNE	0/8
		11:30:00	+13	2 N	0/8
26.5.2025	01:00–11:15	01:15:00	+7	2 SE	2/8
		04:15:00	+7	5 SE	2/8
		09:40:00	+11	5 SE	8/8
		11:30:00	+14	7 SE	8/8
9.6.2025	01:00–02:30, 04:00–10:00	01:00:00	+7	2 SW	0/8
		02:30:00	+4	2 SE	0/8
		04:00:00	+4	2 S	2/8
		10:00:00	+13	1 E	2/8

Inventeringsrundorna i maj–juni gav en god överblick över fåglarna i området. De arter som påträffades redovisas i nedanstående tabell (Tabell 3-2). I tabellen beskrivs också hur vanliga fåglarna är i det inventerade området på en fyrgradig skala:

++++	Riklig/vanlig
+++	Ganska riklig
++	Fåtalig
+	Sällsynt

För de beaktansvärda arterna har täckande geografisk information registrerats (för övriga arter endast delvis eller i form av ungefärlig information, Figur 8-1, Figur 8-2 och Figur 8-3). Bedömningarna bör ställas i relation till antalet lämpliga naturtyper för arterna i området. Fokus i inventeringen låg på det obebyggda området, vilket innebar att de byggda områdena inte inventerades utförligt. För vissa arters del kan häckningen ha varit på ett sådant stadium att arterna var svåra att upptäcka. I inventeringen av häckande fåglar gjordes inga observationer av rastande fåglar som höll på att flytta och som sjön kan locka att göra ett uppehåll. Det kan också hända att rovfåglar som jagar i området inte påträffades under de tider som inventeringarna utfördes och i fråga om arter som häckar sent pågick flyttningstiden under inventeringen.

3.3 RESULTAT

Kalapääträsket ligger cirka åtta kilometer nordost om Vörå kommuncenter. Sjön ligger mitt i ett område med ekonomiskog där det finns inslag av åkrar av olika storlekar. Öster om Kalapääträsket finns kala berg som höjer sig mer än tjugo meter över sjön. På de kala bergen finns på vissa ställen fina släta berg som täcks av renlavar, och intill dem också brantare sluttningar. Terrängen på den västra stranden är anmärkningsvärt flack och där omges stränderna av relativt små åkerområden. Vid sjöns sydöstra och nordvästra strand finns småbyar som består av några hus och utöver dem förekommer enstaka stugor. På stranden i den lilla byn Kalapää, som ligger vid den nordvästra stranden, finns en allmän badstrand med bryggor.

Kalapääträsket är omkring 3,5 kilometer långt men mindre än 500 meter brett på det bredaste stället. I sjöns södra och norra ände finns mer vidsträckta försumpade vassbevuxna områden (Söderändan och Norrändan). Vid den sydvästra stranden finns ett något längre igenvuxet avsnitt. I sjöns södra ände finns en helhet bestående av några öar (benämns Lillgrund och Storgrund på

kartan). Kalapääträsket ligger 36 meter över havet, och en utloppsfåra leder vattnet norrut och via Kimo å ut i havet.

Naturaområdets areal är 102 ha, medan sjöns areal är cirka 79 ha. I Naturaområdet finns på vissa ställen smala strandområden och uddar, t.ex. i väster mellan vägen som löper i närheten av stranden och sjön. Skogarna som omger sjön är rätt så vanliga ekonomiskogar. I skogen finns några mindre områden som omfattas av miljöstöd för skogsbruket (i sydvästra och nordöstra hörnet av sjön), där aktivt skogsbruk inte har bedrivits. I dessa skogsområden finns det mer död ved än i de omgivande skogarna.

Kalapääträsket är ett betydande häckningsområde för vatten- och strandfåglar. De häckande fåglarnas artsammansättning är mångsidig och parantalet för en del av arterna är rätt så stort. Till de häckande arterna i området hör t.ex. bläsand, vigg, gråhakedopping, sothöna, grönben och en skrattnåskoloni (Tabell 3-2). Ett salskrakepar trivdes också anmärkningsvärt länge i området. Till de rikligaste häckande arterna i Naturaområdet hörde knipa, sävsångare och sävsparv.

Av de häckande arter som utgör grund för Naturaskyddet observerades inte bl.a. lärkfalk, brun kärrhök, pärluggla och videsparv under inventeringsrundorna. Antalet skrattnåsar och gråhakedoppingar i området var större än bedömningen i datablanketten för Naturaområden. Antalet viggpar var mindre än vad som uppgetts i Naturauppgifterna. Av hotade eller på annat sätt beaktansvärda arter häckade till exempel sothöna och vattenrall i sjön.

De viktigaste häckningsplatserna för vatten- och strandfåglarna finns i omgivningen kring sjöns ögrupp. På öarna häckar en skrattnåskoloni, som också lockar till sig häckande vattenfåglar. I fråga om en ö påträffades skrattnåsbon förutom på ön också i ett (i början av sommaren ganska öppet) vassområde öster om ön. I samma område fanns också ett häckningsområde för gråhakedopping och sothöna. Av sjöns försumpade änder är den södra delen mer igenvuxen och där är de häckande arterna mångsidigare än i det försumpade området i sjöns norra ände.

På sjöns strandåkrar påträffades några tofsvipe- och spovrevir samt lärkor, men i övrigt var artförekomsten på åkrarna ganska anspråkslös. Tranor som häckar i närområdet sökte föda på åkrarna. Under fågelinventeringen gick man igenom skogarna som omger stränderna i ett omkring tvåhundra meter brett område. I dessa ekonomiskogar var artsammansättningen av häckande fåglar rätt så vanlig och därför var antalet revir av fåglar som kräver särskild uppmärksamhet litet. Under nattrundan i början av sommaren rörde sig en hoande slaguggla på ett vidsträckt område i skogarna väster om sjön.

Kalapääträsket är ett viktigt förökningsområde för vatten- och strandfåglar. Bland de häckande fåglarna fanns flera beaktansvärda arter (Figur 8-1, Figur 8-2 och Figur 8-3), vilkas förekomst är knuten till de arttypiska livsmiljöerna och deras bevarande. Strandbyggande och ökande rörlighet på sjön inverkar på bevarandet av fåglarnas häckningsmöjligheter. Med god planering är det möjligt att sammanpassa fåglarnas behov med annan och ökande användning av sjön, så att fåglarnas häckning störs så lite som möjligt.

Kalapääträsket: ett viktigt förökningsområde för vatten- och strandfåglar

Värdeklass: 1 (skyddad genom lagstiftning)

Motivering: Naturaområde, privat naturskyddsområde, programmet för skydd av fågelvatten

Areal: 102 ha

Tabell 3-2. Häckande fåglar som påträffats i inventeringsområdet. I tabellen ingår en bedömning av antalet häckande arter i Naturaområdet. I övrigt har antalet häckande arter i inventeringsområdet delats in i fyra klasser. Dessutom kommenteras vissa arters förekomst i området verbalt.

Kategori	Bedömning av antalet par	Förekomst	Kommentar
Sångsvan	2 par	++	häckar i södra och norra delen av sjön
Bläsand	6	+++	i omgivningarna kring öarna
Kricka	8	++++	i olika delar av sjön

Gräsand	10	++++	främst i omgivningarna kring öarna
Vigg	4	++	i omgivningarna kring öarna
Knipa	19	++++	i olika delar av sjön
Skäggdopping	(1)	+	ett par i maj
Gråhakedopping	4	++	i omgivningarna kring öarna
Svarthakedopping	1	+	i omgivningarna kring öarna
Orre		++	spelande tuppar på åkrar
Vattenrall	2	++	i södra och norra delen av sjön
Sothöna	1	+	i omgivningarna kring öarna
Trana	2	++	i södra och norra delen av sjön
Tofsvipa	(4)	+++	på åkrar
Drillsnäppa	4	+++	på hårda stränder
Enkelbeckasin	4	++	
Morkulla		++	
Skogssnäppa		+	
Grönben	2	++	
Dvärgmå	3	++	
Skrattmå	50	++++	
Fiskmå	3	+++	
Gråtrut	1	++	
Fisktärna	2	++	
Ringduva		+++	
Gök		++	
Slaguggla		++	
Tornseglare		++	
Göktyta	(3)	++	
Gråspett	(1)	++	i maj Ä
Spillkråka	(2)	++	
Större hackspett		++	
Sånglärka		++	
Ladusvala		++	
Trädpiplärka		+++	
Ängspiplärka	1	++	
Sädesärla		+++	
Gärdsmyg		+++	
Järnsparv		++	
Rödhake		++++	
Rödstjärt		+	
Buskskvätta	3	++	
Koltrast		++++	
Björktrast		+++	
Taltrast		+++	
Rödvingetrast		+++	

Dubbeltrast		++	
Sävsångare	35	++++	på vassbevuxna stränder
Härmsångare		+	
Svarthätta		+++	
Trädgårdssångare		++	
Ärtsångare		++	
Törnsångare		++	
Gransångare		++++	
Lövsångare		++++	
Kungsfågel		++	
Grå flugsnappare		++	
Svartvit flugsnappare		++	
Talltita		+	
Tofsmes		+	
Svartmes		+	
Talgoxe		++	
Blåmes		++	
Trädkrypare		+	
Nötskrika		++	
Kråka		++	
Pilfink		++	
Bofink		+++	
Grönsiska		+++	
Större korsnäbb		+	
Rosenfink	8	+++	
Domherre		++	
Sävsparv	16	++++	
Gulsparv		++	

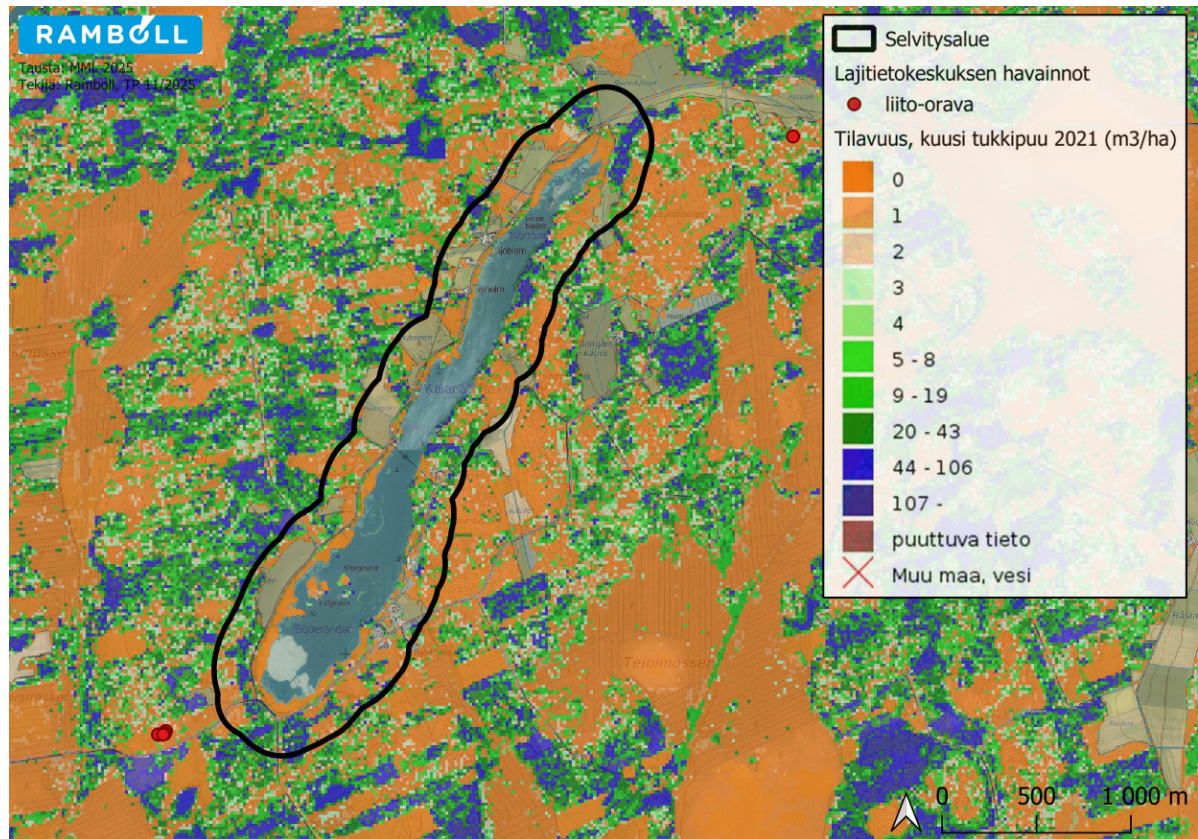
4. FLYGEKORRE

4.1 UTGÅNGSINFORMATION

Typiska livsmiljöer för ekorre är mogna blandskogar där det växer björk, al, asp och gran (Syke 2022a). I skogen ska finnas hålträd, gamla ekorrbon eller fågelholkar som lämpar sig för häckning. När det gäller växtplatstypen utgör lund, lundartad mo eller grandominerad frisk mo med inslag av lövträd typiska livsmiljöer för flygekorre (Finlands Naturskyddsförbund 2020). I allmänhet använder flygekorren flera bon samtidigt (Syke 2022a). Storleken på honans revir är vanligen några hektar och på hanens flera tiotals hektar. Det är viktigt att det finns träd som bildar ett förbindelsestråk mellan skogen och andra skogsområden. Den största hotfaktorn för flygekorren är avverkning av skog, eftersom avverkning splittrar flygekorrens livsmiljöer och förbindelsestråk, ändrar skogarnas struktur och förstör gamla hålträd (Syke 2022a).

Flygekorren har klassificerats som sårbar (VU) (Hyvärinen m.fl. 2019). Den är en hotad art enligt bilaga 6 till naturvårdsförordningen (30.11.2023/1066) och är upptagen i bilaga IV (a) till EU:s habitatdirektiv. Enligt 78 § i naturvårdslagen (9/2023) är djurarterna i bilaga IV (a) till habitatdirektivet arter som kräver strikt skydd och vars föröknings- eller rastplatser inte får förstöras eller försämrats. Som föröknings- och rastplatser för flygekorre betraktas träd som flygekorror använder för förökning och de träd i den omedelbara närheten som flygekorror använder för skydd och födoingtag. Undantag från förbuden kan sökas i enlighet med 83 § i naturvårdslagen.

I Finlands Artdatacenters register finns inga observationer av flygekorre i området (Finlands Artdatacenter 2025). De närmaste på förhand kända observationerna är belägna 300 m sydväst och 750 m nordost om området på en plats som i nuläget består av plantskog och ung ekonomiskog (Figur 4-1). I området har det veterligen inte heller tidigare gjorts någon inventering av flygekorre.

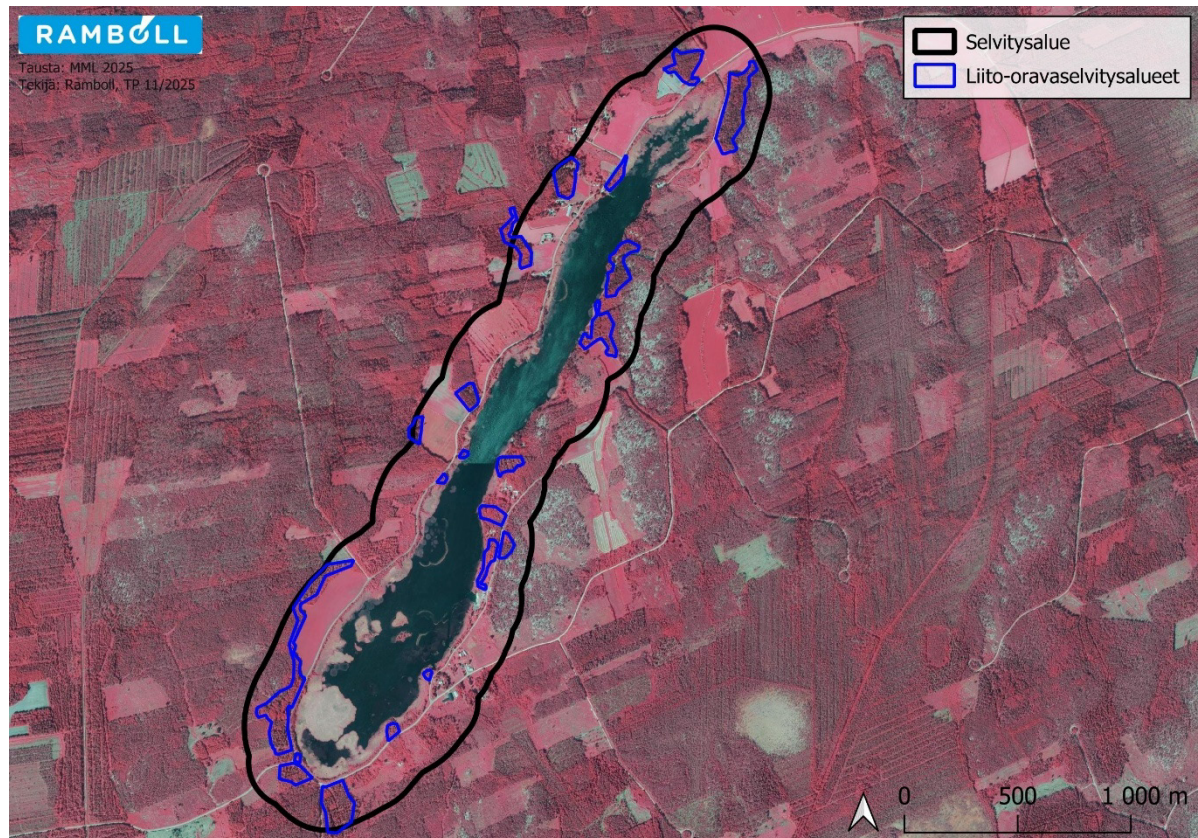
Figur 4-1. Finlands Artdatacenters på förhand kända observationer av flygekorre i projektområdet, som använts som utgångsdata för inventeringen av flygekorre, och Naturresursinstitutets kartraster för grantimmer från 2021.

4.2 METODER

Förekomsten av flygekorre i området inventerades genom att man sökte efter spillningskolor från flygekorre under de träd och grupper av träd som lämpar sig för födoinslag och som boplatser för arten. Man undersökte basen av eventuella hålträd, större granar samt stora aspar och andra lövträd särskilt noggrant. Inventeringen utfördes i enlighet med guiden *Euroopan unionin luonto-direktiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt* (Nieminen & Ahola 2017).

Fältbesöken i området gjordes 16.5.2025 och 19.5.2025. Under fältbesöken studerades också skogens lämplighet för flygekorre, potentiella boträd samt flygekorrens sannolika förbindelsestråk till och genom området.

Som föröknings- och rastplatser för flygekorre tolkas träd med spillning vid basen och den närliggande miljön. Åtminstone 100 spillningskolor påträffades i inventeringen. Som föröknings- och rastplatser tolkas också träd med håligheter, risbon eller fågelholkar, som lämpar sig för flygekorre. Vid basen av sådana träd påträffades inga spillningskolor.

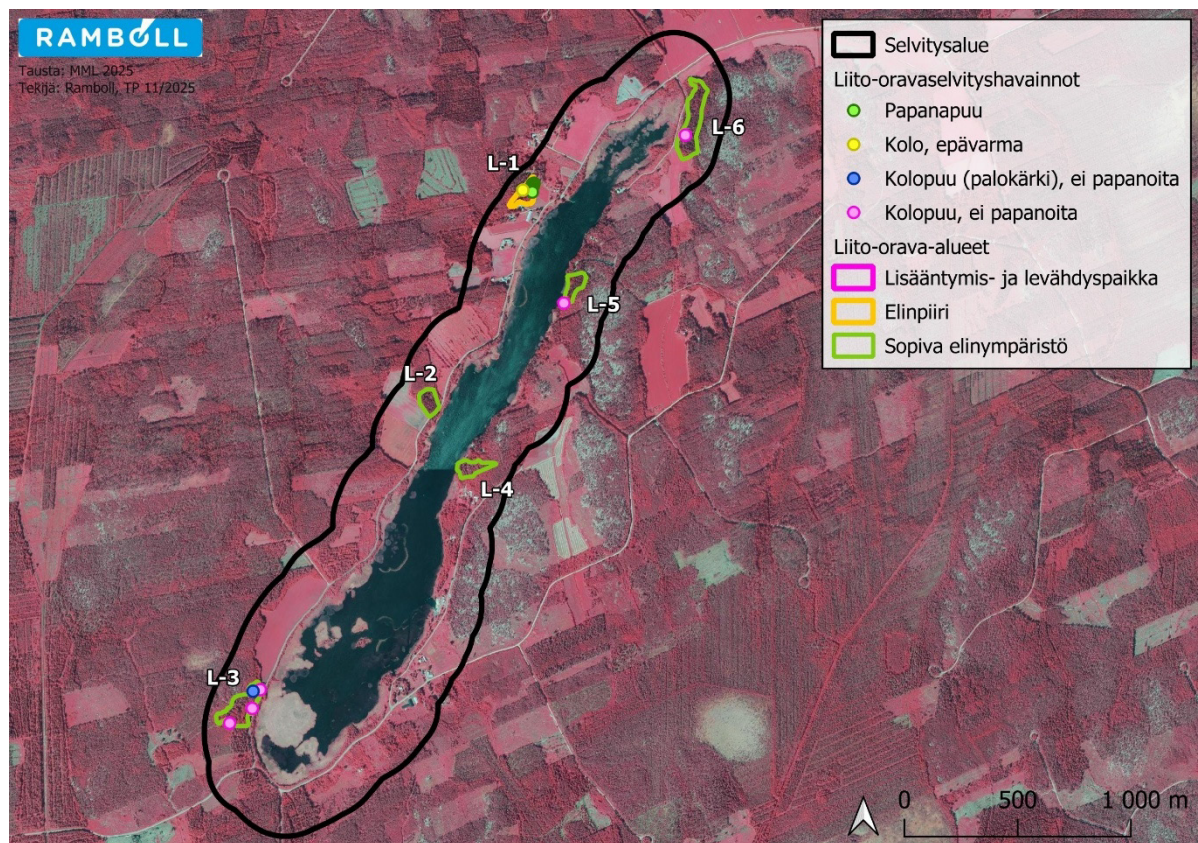
Figur 4-2. Inventeringsområden för flygekorre.

4.3 RESULTAT

På basis av utgångsdata finns det gott om skogsområden kring Kalapääträsket som möjligen lämpar sig för flygekorre och dessa studerades i fält. Utifrån fältobservationerna studerades dessutom mindre skogspartier som har avgränsats på den slutliga kartbilden över de områden som inventerades (Figur 4-2). I fält visade sig några av områdena vara lämpliga livsmiljöer för flygekorre (Figur 4-3) men de flesta områdena lämpade sig dåligt som livsmiljöer. Områden som är dåliga som livsmiljöer för flygekorre är ekonomiskog där det växer gran samt för unga skogar. Många av skogsområdena vid sjöns strand var också mycket små till ytan, även om de bestod av äldre asprika skogsbestånd. Av alla inventerade områden observerades spillning av flygekorre i endast ett.

4.3.1 Objekt som är värdefulla för flygekorre

I fältinventeringarna gjordes en observation av ett flygekorrerevir (L-1) och fem områden som lämpar sig för arten avgränsades på basis av skogarnas struktur (L-2–L-6, Figur 4-3). Flygekorrereviret är litet, 0,7 ha, och storleken på de livsmiljöer som bedömdes vara lämpliga varierar mellan 0,7 och 2,3 ha. Alla avgränsade områden är således var för sig för små för att ensamma utgöra revir för flygekorre.

Figur 4-3. Flygekorreervir, hålträd och livsmiljöer som bedömts vara lämpliga för arten.

L-1 Höijer (värdeklass 1 och 2)

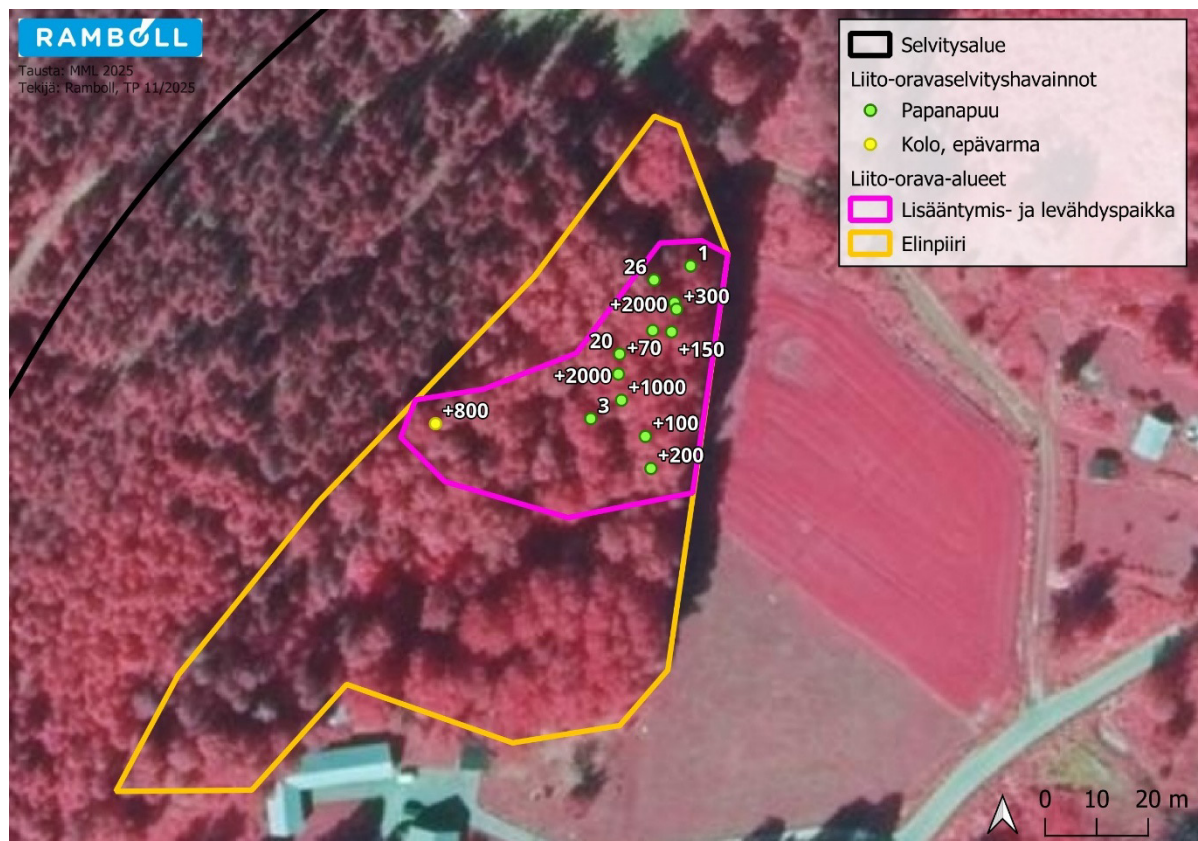
Ett flygekorreervir (Figur 4-4) påträffades i en mogen aspdunge mellan två gårdar (Figur 4-5). Området är en mycket typisk livsmiljö för flygekorre, en mogen aspdunge vid en åkerren där det också växer gran. Reviret är litet, 0,7 ha, och omges inte av livsmiljöer som lämpar sig väl för arten. Nordost om reviret fanns en likåldrig ekonomiskog med gran som kalhöggs under sommaren. I granskogen observerades ingen spillning från flygekorre och den bedömdes inte vara en högkvalitativ livsmiljö för flygekorre. Granskogen hade dock möjligen fungerat som ett stöd för aspdungen som revir eller tjänat som ett förbindelsestråk för flygekorren. Den sydligaste delen av aspdungen i utkanten av gården avgränsades på basis av att livsmiljön motsvarade reviret, men vid inventeringen gick man inte så långt som in bland träden i utkanten av gården. Det gjordes väldigt många observationer av spillning i aspdungen (Figur 4-3 och Figur 4-4) och under endast tre träd påträffades mer än 5000 spillningskulor. I området gjordes inga säkra observationer av hålträd, men i vissa aspar finns förmodligen håligheter som inte kunde upptäckas till exempel på grund av att närbelägna träd skymde sikten eller på grund av ljusförhållandena.

L-1: Flygekorreervir

Värdeklass: 1 och 2 (skyddad genom lagstiftning och särskilt viktig)

Motivering: föröknings- och rastplatser för djurarter i bilaga IV a till habitatdirektivet, betydande förekomster av hotade arter

Areal: 0,7 ha

Figur 4-4. Revir och föröknings- och rastplats för flygekorre i det enda området där flygekorre påträffades. I området observerades ett mycket stort antal spillningskuler från flygekorre.

Figur 4-5. Till vänster ett typiskt landskap i flygekorreviret och till höger tusentals spillningskuler vid basen av en asp.

L-2 Bramsängen (värdeklass 4)

Skogsområdet är en liten olikåldrig granskog av lingon-blåbärstyp (VMT) med död ved (Figur 4-6). I skogen växer förutom gran även björk och yngre asp. I området observerades inte spillning från flygekorre eller håligheter, risbon eller fågelholkar som lämpar sig för flygekorre.

L-2: Livsmiljö som är lämplig för flygekorre

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: lämplig livsmiljö för en djurart i bilaga IV (a) till habitatdirektivet

Areal: 0,7 ha

L-3 Edesgårdan (värdeklass 4)

Skogsområdet är 1,8 ha och består av mogen grandominerad blandskog. Där observerades flera hålträd (Figur 4-6). I skogsområdet växer rikligt med grov asp. Växtplatstyperna i skogen varierar från lund till frisk mo och till sin struktur är skogen en livsmiljö som lämpar sig mycket väl för flygekorre, men trots det observerades inte någon spillning från flygekorre i området.

L-3: Livsmiljö som är lämplig för flygekorre

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: lämplig livsmiljö för en djurart i bilaga IV (a) till habitatdirektivet

Areal: 1,8 ha

Figur 4-6. Till vänster skog i L-2-området och till höger aspskog i L-3-området.

L-4 Ekström (värdeklass 4)

Skogsområdet är en olikåldrig mo av lingon-blåbärstyp (VMT) där det växer gran, björk, tall och asp (Figur 4-7). Skogens areal är knappt 0,8 och där observerades inga hålträd, risbon eller fågelholkar som lämpar sig för flygekorre.

L-4: Livsmiljö som är lämplig för flygekorre

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: lämplig livsmiljö för en djurart i bilaga IV (a) till habitatdirektivet

Areal: 0,8 ha

L-5 Mattusberget (värdeklass 4)

Området är en 0,8 ha stor mogen granskog av lingon-blåbärstyp (VMT) på en sluttning (Figur 4-7), som övergår i skog med större inslag av tall då sluttningen stiger österut. I skogsområdet växer också tall och asp. En asp med hållighet observerades. Inslaget av lövträd är större på stranden.

L-5: Livsmiljö som är lämplig för flygekorre

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: lämplig livsmiljö för en djurart i bilaga IV (a) till habitatdirektivet

Areal: 0,8 ha

Figur 4-7. Till vänster skog i L-4-området och till höger granskog på sluttningen i L-5-området fotograferad vid tiden för inventering av flygekorre.

L-6 Jättrösberget (värdeklass 4)

Skogsområdet utgörs av en knappt 2,3 ha stor svagt sluttande granskog på frisk mo av lingon-blåbärstyp (VMT) (Figur 4-8), där det växer björk och asp särskilt på åkerrenarna (Figur 4-8). I skogsområdet har små avverkningar gjorts. En asp med hållighet påträffades.

L-6: Livsmiljö som är lämplig för flygekorre

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: lämplig livsmiljö för en djurart i bilaga IV (a) till habitatdirektivet

Areal: 2,3 ha

Figur 4-8. Till vänster granskog i L-6-området och till höger lövträd i det norra randområdet.

5. ÅKERGRODA

5.1 UTGÅNGSINFORMATION

Bland annat havsvikar, sjöstränder, myrar och aapamyrrar samt försumpade skogsmarker utgör livsmiljöer för åkergroda (Syke 2022d). Åkergrodan leker ofta i samma vatten som vanlig groda, men den leker inte i låga diken och gölar som lätt torkar ut. Åkergrodan är någorlunda platstrogen och förflyttar sig inte långt från lekvattnet. Åkergrodans ägg ligger på botten av vattnet. Man åtskiljer dock åkergrodan bäst från andra groddjur med hjälp av dess spelläte. Hotfaktorer mot åkergrodan är framför allt förlusten av lämpliga livsmiljöer. Skadliga miljöförändringar orsakas bland annat av mark- och vattenbyggnad, dikning av torvmarker och dammar, försurning av mark och vatten samt den ökande kemikaliebelastningen (Syke 2022d).

Åkergrodan har klassificerats som livskraftig (LC) (Hyvärinen m.fl. 2019). Den är en hotad art enligt naturvårdsförordningen (1997/160 bilaga 2a 2021/521) och upptagen i bilaga IV (a) till EU:s habitatdirektiv. Enligt 78 § i naturvårdslagen (9/2023) är djurarter som upptagits i bilaga IV (a) till habitatdirektivet arter som kräver strikt skydd och vars föröknings- eller rastplatser inte får förstöras eller försämrats. Undantag från förbuden kan sökas i enlighet med 83 § i naturvårdslagen.

I Finlands Artdatacenters register finns inga observationer av åkergröda i utredningsområdet eller dess närhet (Finlands Artdatacenter 2025).

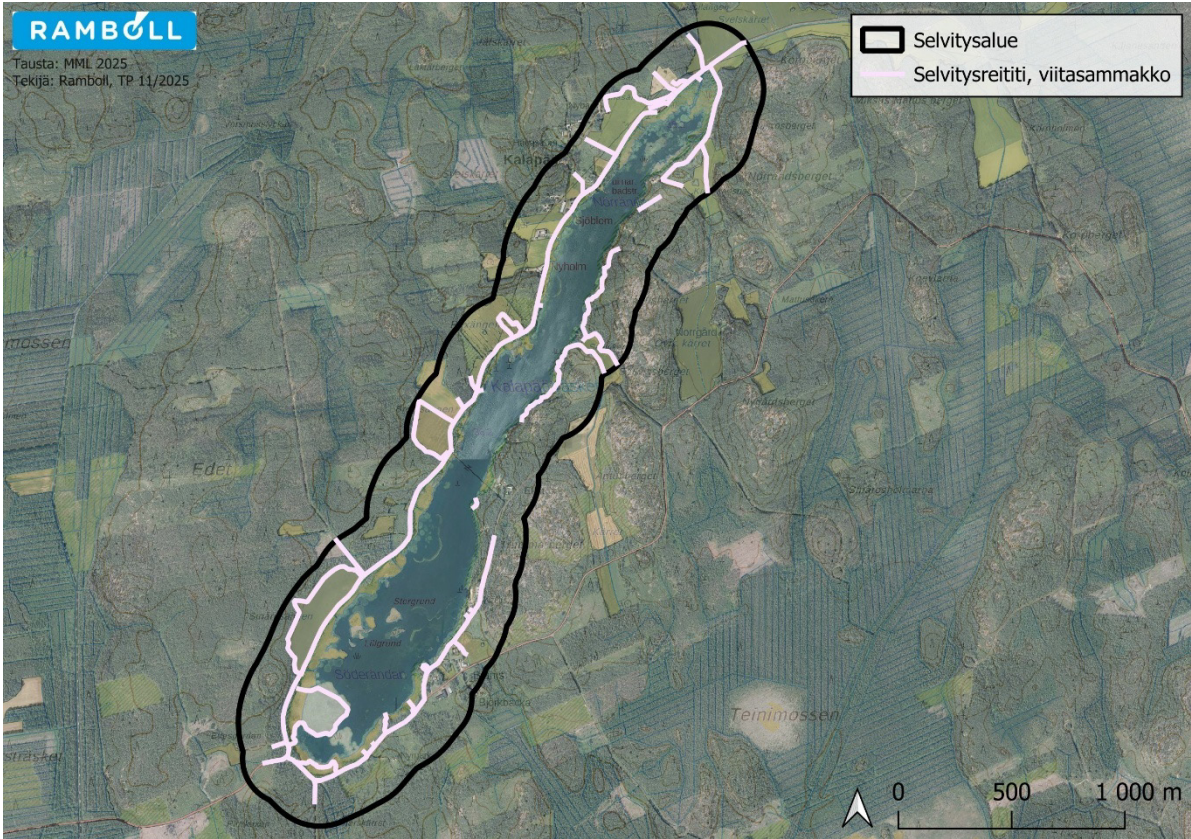
5.2 METODER

Man undersökte förekomsten av åkergröda i området genom att lyssna efter hanarnas spelläte under artens lektid. Man tog reda på tidpunkten för lekens början i Finlands Artdatacenters observationstjänst Laji.fi, genom att observera väderförhållandena samt genom att studera observationer om åkergröda i andra inventeringar av åkergröda som gjorts på våren. Förekomsten av åkergröda inventerades i början av maj i projektområdet, då man visste att åkergrödan är aktiv och spelar i Österbotten. Inventeringen gjordes i form av två rundor som utfördes under två kvällar och nätter 27.4.2025 och 7.5.2025 (Tabell 5-1). Åkergrödan är aktiv i skymningen, så båda dagarna utfördes inventeringen på kvällen och natten. Åkergrödan kan också spela mitt på dagen, men man har konstaterat att spellätet förekommer mer sporadiskt på dagen.

Åkergrödan är känslig för störningar, så man närmade sig potentiella lekplatser varsamt. Om åkergrödan störs avslutar den spelet och den kan gömma sig under vatten i flera minuter. Utöver att lyssna efter spellätet bedömde man livsmiljöns lämplighet för åkergrödan. Under fältbesöket tillbringades en längre tid på varje plats så att hela området kring sjön samt de diken i området som var potentiella livsmiljöer för åkergrödan avlyssnades noggrant. Inventeringen inriktades utifrån en kartgranskning på lekmiljöer som lämpar sig för åkergröda, vilka i området utgjordes av Kalapääträsket och åkerdiken (Figur 5-1). Mellan platserna avlyssnades också diken längs skogsbilvägarna, trots att de inte är typiska lekmiljöer för åkergröda.

Tabell 5-1. Tidpunkten för och förhållandena under inventeringen av åkergröda.

Datum	Tid	Temperatur	Väder
27.–28.4.2025	22:00–03:50	-2–1,5 °C	Klart till halvmulet, 0–4 m/s
7.–8.5.2025	22:08–03:20	-5–2,5 °C	Klart till halvmulet, 0 m/s

Figur 5-1. Inventeringsområde för åkergröda.

Bedömningen av antalet åkergrödor baserar sig på spellätets styrka och intensitet; enskilda åkergrödor är lättare att urskilja och är därigenom lättare att bedöma än dussintals eller hundratals åkergrödor som spelar samtidigt, eftersom spellätet utgör ett kontinuerligt och kraftigt bubblande

Ljud, utifrån vilket det inte går att urskilja enskilda åkergrödor. Under lektiden finns det också alltid honor och unga hanar på lekplatserna, som inte ger något spelläte från sig. I inventeringen kan därför endast antalet hanar bedömas.

5.2.1 Osäkerhetsfaktorer

Temperaturen sjönk under noll under båda inventeringsrundorna. Detta kan ha minskat åkergrödans aktivitet, särskilt då det var som kallast på efternatten, för då konstaterades att grodornas aktivitet minskade. Minskad aktivitet under efternatten har dock observerats också under varmare nätter i andra undersökta områden och man tog detta i beaktande i inventeringen genom att lyssna efter grodor på olika platser vid olika tidpunkter på natten för att få ett mer tillförlitligt resultat. Under inventeringen av åkergroda och fladdermöss konstaterades att nattemperaturen vid upprepade tillfällen var några grader lägre än väderprognosen. Trots detta gjordes många observationer av åkergroda och utifrån detta bedömer man att inventeringen ger en tillförlitlig bild av åkergrödans livsmiljöer i området. På våren 2025 var det allmänt svalt i Österbotten under åkergrödans förökningstid och nattemperaturen låg ofta i närheten av 0 °C.

5.3 RESULTAT

Invid vägen väster om Kalapääträsket fanns på flera ställen vattenrika åkerdiken som skyddas av vegetation samt på en plats även ett dike i åkerkanten som har utvecklats till en liten våtmark (Figur 5-4). I dessa observerades förökande vanliga grodor och paddor (båda LC, fridlysta). I vägdikena söder om sjön fanns det också gott om vatten. Inga observationer av åkergroda gjordes dock i dikena i utredningsområdet. Inte heller av andra grodor gjordes några observationer i andra diken än i de bästa vägdikena.

Ett stort antal åkergrödor observerades dock i de delar av Kalapääträsket där vattnet är lågt. Dessa utgör en utmärkt livsmiljö för åkergrodan. Med undantag för den södra delen av sjön, som är den bredaste, kunde åkergrodan höras också på den motsatta stranden. Dessa observationer var naturligtvis inte lika exakta som observationer på samma strand.

Också under fågelinventeringen gjordes observationer av åkergroda. Under kvällsrundan fanns det spelande grodor på i stort sett alla försumpade och vegetationsdominerade stränder. Främst på de karga stränderna i öster gjordes inga observationer av åkergroda. I närheten av stränderna sågs också enstaka paddor och vanliga grodor. Observationer av padda gjordes också i samband med inventeringen av flygekorre; parande individer påträffades i ett vägdike (Figur 5-2).

I många undersökta områden där det inte finns så utmärkta livsmiljöer för åkergroda som vid Kalapääträsket förekommer åkergroda i motsvarande diken som i utredningsområdet i detta projekt. Således kan det hända att avsaknaden av åkergroda i dikena kan bero på att det finns en bättre livsmiljö i närheten som åkergrodan söker sig till.

Figur 5-2. Under inventeringen av flygekorre observerade parande paddor på kanten till det dike som utvecklats till en våtmark.

5.3.1 Objekt som är värdefulla för åkergroda

I utredningsområdet konstaterades Kalapääträsket vara ett revir för åkergroda. Spelläte från hanar av åkergroda hördes längs nästan hela vattenbrynet och på fuktigare försumpade platser. Som livsmiljöer som lämpar sig för åkergroda avgränsades en våtmark vid vägkanten väster om sjön och en del av sjöns stränder. På dessa platser gjordes dock inga observationer av arten, men de verkar vara lämpliga för den (Figur 5-3).

V-1 Kalapääträsket (klass 1 och 4)

Kalapääträsket har försumpats i omfattande grad längs stränderna och baserat på vegetationen är Kalapääträsket en vindskyddad sjö med lågt vatten. En liten del av sjön utgör dock en livsmiljö som lämpar sig sämre för åkergroda. Observationer av åkergroda gjordes på stränderna längs hela sjön, med undantag för de brantare skogbeklädda stränderna (främst i öster) och stränderna i närheten av badstranden och bebyggelsen i väster (Figur 5-3). Baserat på inventeringen förökar sig hundratals åkergrödor i sjön. På ett par ställen gjordes synobservationer förutom av spelande grodor också av simmande åkergrödor eller vanliga grodor.

På basis av observationerna avgränsades de flesta stränderna längs Kalapääträsket som förökningsplatser för åkergroda. Åkergrodan bedöms också övervintra på botten i olika vattenmiljöer, vilket innebär att Kalapääträsket med stor sannolikhet också är en rastplats för åkergroda, som möjligtvis är större än förökningsplatsen.

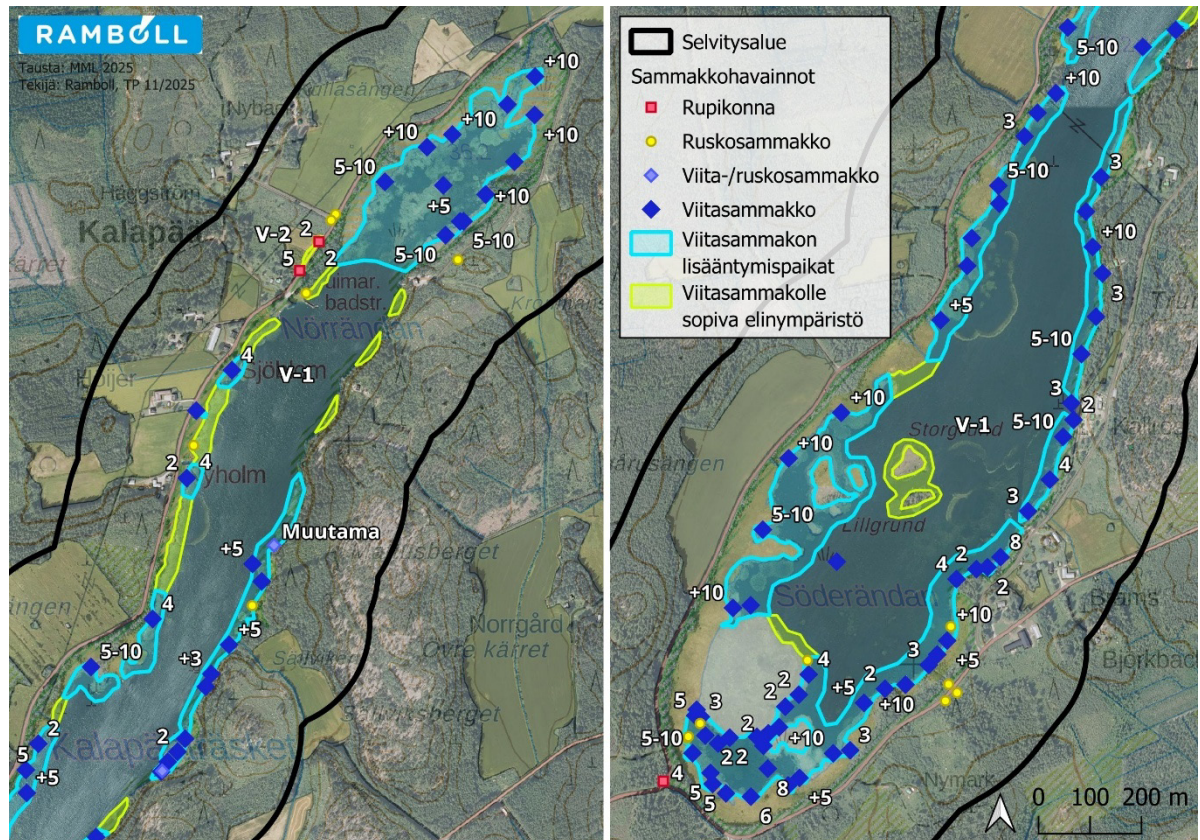
Åkergrodan förökar sig möjligtvis också på stränderna till öarna Lillgrundet och Storgrundet, men eftersom inventeringen utfördes på sjöns stränder kunde man inte på ett tillförlitligt sätt lokalisera åkergroda på öarnas stränder. De delar av stränderna som utifrån sina egenskaper verkade vara lämpliga som förökningsplatser för åkergroda, men där inga spelande individer observerades, avgränsades som livsmiljöer som lämpar sig för arten.

V-1: förökningsplats för åkergroda och en lämplig livsmiljö

Värdeklass: 1 och 4 (skyddad genom lagstiftning och stöder mångfalden)

Motivering: föröknings- och rastplatser för djurarter i bilaga IV (a) till habitatdirektivet, lämplig livsmiljö för djurart i bilaga IV (a) till habitatdirektivet

Areal: 25,3 ha (1) och 3,1 ha (4)

Figur 5-3. Observationer av grodor i alla utförda naturinventeringar. Antalet individer i observationer för vilka inget antal har uppgetts är en individ. Dessa uppges inte med siffror i syfte att förbättra kartans läsbarhet.

V-2 Dike som utvecklats till damm norr om badstranden (klass 4)

På västra sidan av sjön, norr om badstranden, mellan vägen och en gammal åker (Figur 5-3) ligger ett dike som har utvecklats till en några meter bred damm. I dammen finns rikligt med vatten och skyddande vegetation och den är således en livsmiljö som är typisk för åkergroda (Figur 5-4). I dammen observerades ett par vanliga grodor och flera paddor (Figur 5-2), men inga åkergrodor.

V-2: livsmiljö som är lämplig för åkergroda

Värdeklass: 4 (stöder mångfalden)

Motivering: lämplig livsmiljö för en djurart i bilaga IV (a) till habitatdirektivet

Areal: 0,05 ha

Figur 5-4. Det dike mellan en väg och en åker som har utvecklats till en större damm och som avgränsades som ett område som är lämpligt för åkergroda, fotograferat under inventeringen av åkergroda (till vänster) och under inventeringen av flygekorre (till höger).

6. FLADDERMÖSS

6.1 UTGÅNGSINFORMATION

I Finland förekommer 13 fladdermusarter, av vilka de vanligaste är nordisk fladdermus (*Eptesicus nilssonii*), vattenfladdermus (*Myotis daubentonii*), mustaschfladdermus (*Myotis mystacinus*), taiga-fladdermus (*Myotis Brandtii*) och långörad fladdermus (*Plecotus auritus*). Eftersom fladdermöss är arter som är aktiva i skymningen, lämnar de sina dagvisten efter solnedgången och återvänder dit innan solen går upp. Fladdermössens levnadssätt varierar under olika årstider, och också deras utbredningsområden varierar. Med tanke på skyddet av fladdermössen är det väsentligt att kartlägga förekomsten av jaktområden och rast- och förökningsplatser samt de huvudsakliga förbindelsestråken mellan dessa platser.

Fladdermössen är långlivade och förökar sig långsamt; vanligtvis föds bara en unge per år. Därför kan det vara förödande för lokala populationer om jaktområden och dagvisten försvinner eller om fladdermössen utsätts för kraftiga störningar.

Fladdermössens näring består av insekter. De flesta arterna behöver skyddade förbindelsestråk mellan dagvistet och jaktområdet, vilket betyder att öppna områden kan utgöra ett hinder för rörligheten. Nordisk fladdermus och vattenfladdermus kan emellertid lätt korsa också öppna områden. Digivande och dräktiga honor jagar ofta i närheten av sina dagvisten, på några hundra meters avstånd, men det förekommer också variationer, och jaktområdet kan ligga ända upp till flera kilometer från dagvistet. Födans mängd och läge styr jaktbeteendet och därför är det troligt att områden som är gynnsamma för insekter också föredras av fladdermöss.

Fladdermusarter som förekommer i Finland räknas upp i bilaga IV(a) till Eu:s habitatdirektiv (92/43/EEC). Arterna är sålunda skyddade med stöd av 78 § i naturvårdslagen (9/2023). Arter som är upptagna i bilaga IV a till habitatdirektivet kräver strikt skydd. Det är förbjudet att döda och fånga arter som kräver strikt skydd och att förstöra eller försämra deras föröknings- och rastplatser. Finland anslöt sig 1999 till överenskommelsen om skydd av fladdermöss i Europa (EURO-BATS, 1991). Överenskommelsen ålägger Finland att skydda fladdermössen genom lagstiftning och att bevara och skydda födoområden som är betydande för dem. Dessutom är fladdermössen fridlysta i enlighet med de allmänna fridlysningsbestämmelserna i 8 kap. i naturvårdslagen (§ 68, 69, 70).

I enlighet med 83 § i naturvårdslagen kan undantag från förbudet i 78 § i naturvårdslagen sökas hos den regionala NTM-centralen förutsatt att detta inte försvårar bibehållandet eller uppnåendet av en gynnsam bevarandestatus för arten, förutsatt att det inte finns något annat lämpligt genomförandealternativ för projektet och förutsatt att genomförandet av projektet är motiverat av hänsyn till samhällets intresse.

Det fanns inga på förhand kända observationer av fladdermöss i utredningsområdet (Finlands Artdatacenter 2025). Den närmast på förhand kända fladdermusobservationen är en observation från 2021 av en nordisk fladdermus 950 m väster om utredningsområdet, som gjordes i samband med inventeringen för Lasor vindkraftspark (Finlands Artdatacenter 2025).

6.1.1 Klassificering av de områden som fladdermössen använder

I planeringen av markanvändningen klassificeras de områden som fladdermössen använder utifrån anvisningar från Chiropterologiska föreningen i Finland (SLTY 2023) enligt följande:

Klass I: Objekt som skyddas genom lagstiftning

- Föröknings- eller rastplats samt kritiska förbindelser för dess användning.
- Det är förbjudet med stöd av naturvårdslagen att förstöra eller försämra ett sådant objekt.
- Utöver en föröknings- eller rastplats ska i ett område i klass I om möjligt ingå ett förflyttningsstråk längs vilket arten kan förflytta sig till och från objektet.

Klass II: Särskilt viktiga objekt

- Det är fråga om ett område där det finns föda, ett möjligt eller konstaterat viktigt förflyttningsstråk eller en kombination av dessa.
- Områdets värde för fladdermöss ska beaktas i markanvändningen (EUROBATS-område).
- Fladdermöss förekommer regelbundet i områden i klass II.
- Miljön är ofta typisk för arter som förekommer i området.
- I området förekommer nästan utan undantag flera fladdermössarter under sommaren.
- Ibland kan ett område i klass II vara särskilt viktigt även för en enda art.

Klass III: Objekt som tryggar och stöder mångfalden

- Annat område som används av fladdermöss.
- Områdets värde för fladdermöss ska om möjligt beaktas i markanvändningen.
- Antalet observationer är mindre än i områden i klass II och antalet arter är också ofta mindre.
- Miljön är inte alltid lika lämplig för fladdermöss som områden i klass II, eller fladdermöss förekommer i området bara vid en viss tidpunkt under säsongen.
- Alla områden där fladdermöss har observerats, även om det förekommer flera arter, är inte automatiskt områden i klass III (t.ex. begränsat antal).

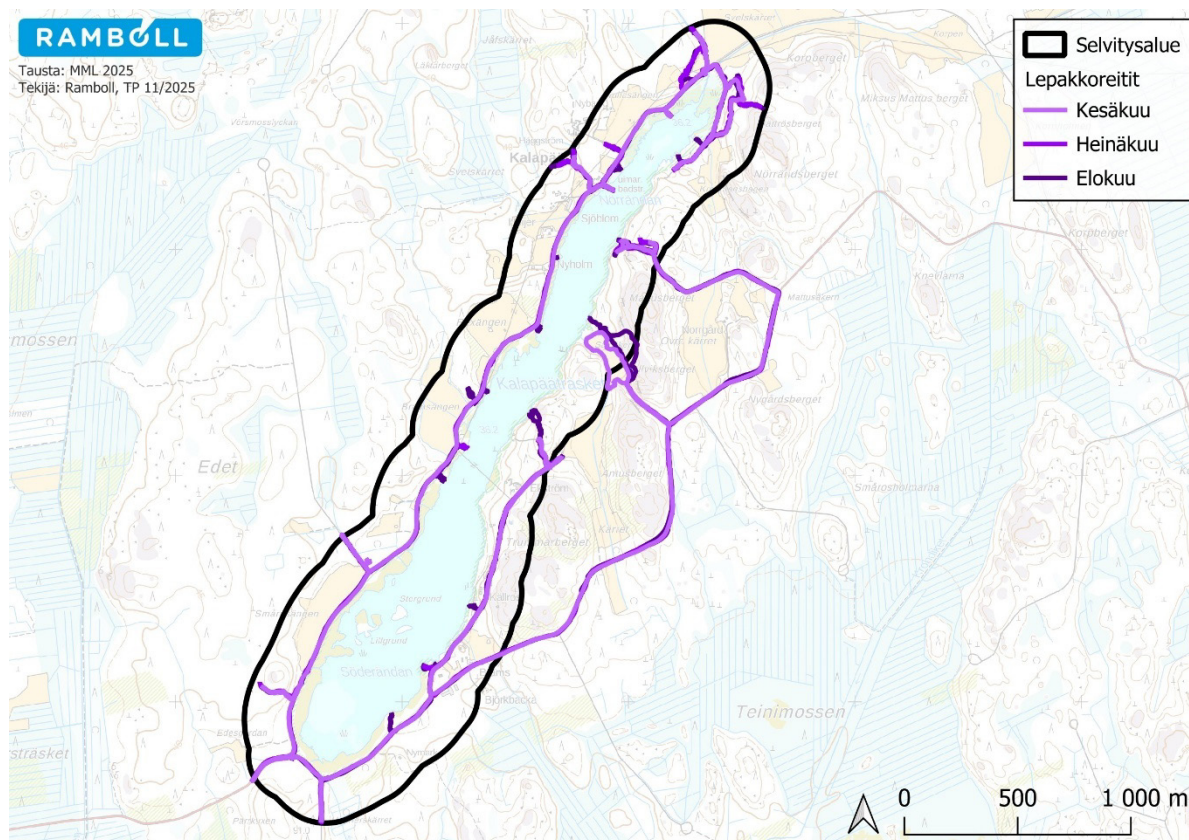
Chiropterologiska föreningen i Finland fastställer inte ett exakt antal individer eller arter på basis av vilka ett område hör till klass II eller III. Av tydlighetsskäl och för att rapporteringen ska vara enhetlig bestämdes att till klass II hör områden där man observerade fler än en art och/eller fem jagande individer under minst två inventeringstillfällen. Vidare bestämdes att till klass III hör områden där en art och 2–4 individer jagade under minst två inventeringstillfällen. Det ansågs alltså inte nödvändigt att avgränsa områden där enstaka fladdermöss jagade eller hade observerats, om inte området av någon annan orsak kan anses vara beaktansvärt med tanke på fladdermössen, t. ex. som ett betydande förflyttningsstråk.

6.2 METODER

Fladdermössen inventerades under tre sommarnätter i juni, juli och augusti. Inventeringen utfördes i enlighet med anvisningarna för inventering av fladdermöss från Chiropterologiska föreningen i Finland (STTY 2023) samt guiden Luontoselvitykset ja luontokartoitusten arviointi (Mäkelä & Salo 2024). Inventeringen utfördes 10.6.2025, 17–18.7.2025 och 11–12.8.2025.

Man utförde inventeringen både genom att köra med bil längs vägarna som omger sjön och genom att gå till fots på körstigar och i skogsområden som var tillräckligt lättframkomliga (Figur 6-1). Inventering från bil sker i låg hastighet (10–15 km/h) och så att man stannar med jämna mellanrum, eftersom detektorns mikrofon hela tiden är placerad utanför bilen för att registrera ljud. På varje plats där en fladdermus observerades steg man ur bilen för att göra noggrannare observationer i syfte att se efter om det var fråga om en jagande eller förbiflygande fladdermus och i syfte att fastställa fladdermössens antal i området. Till områden som inventerades till fots valdes körstigar och skogstigar som man kunde gå längs utan att det uppstod för mycket störande ljud och där skogen inte var alltför tät eller svårframkomlig. Inventeringen inleddes ungefär en halvtimme efter solnedgången och avslutades en halvtimme före soluppgången. I samband med inventeringen

observerades möjliga föröknings- och rastplatser i området samt aktiva fladdermöss i närheten av potentiella gömställen. Målet var att göra inventeringarna under gynnsamma väderförhållanden (stilla och varma nätter, Tabell 6-1) då fladdermössens jaktaktivitet är som störst. Inventeringen inleddes varje gång från den norra änden av Kalapääträsket, varifrån man färdades längs den västra stranden söderut, och avslutade inventeringen på östra sidan (Figur 6-1).

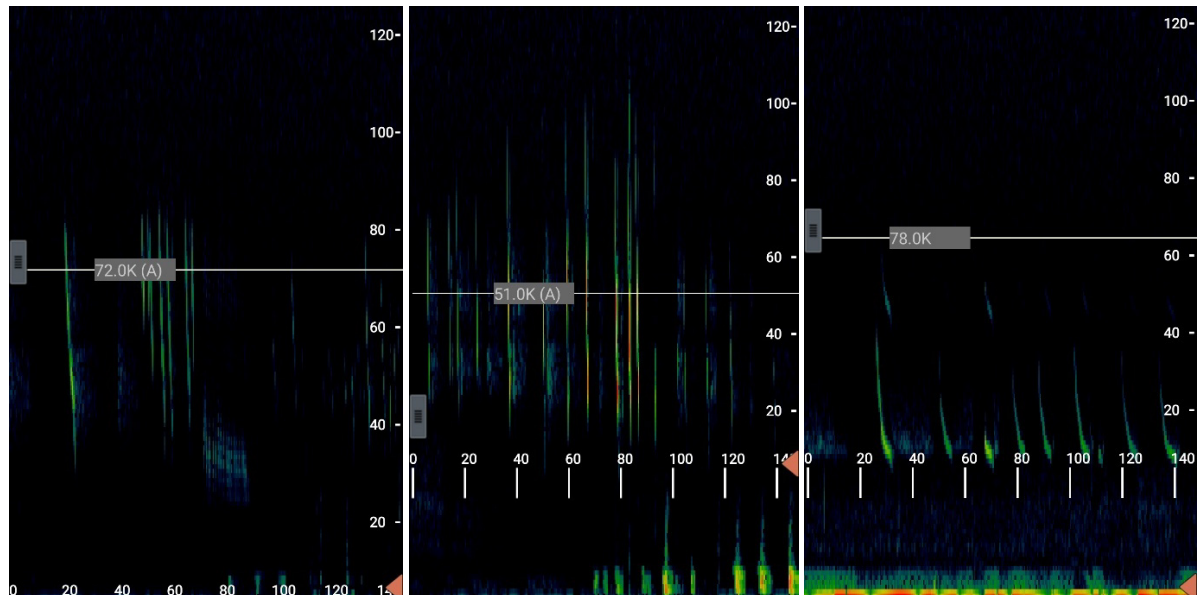

Figur 6-1. Rutter under inventeringen av fladdermöss i omgivningen kring Kalapääträsket.

Tabell 6-1. Tidpunkter för samt väderförhållanden och observationer under fältinventeringen av fladdermöss

Natt	Tid	Tempera- tur	Väder
10.6.2025	00:02– 02:58	4–12 °C	Nästan klart, dimma över sjöns yta, 1 m/s
17.–18.7.2025	23:40– 03:30	8–15 °C	Klart, tidvis dimma över sjöns yta, 2 m/s
11.–12.8.2025	22:25– 04:47	6,5–13 °C	Halvmulet, delvis dimma över sjöns yta, vindbyar 5–6 m/s i början och slutet, annars 0–2 m/s

För observationen av fladdermöss användes en inspelande ultraljudsdetektor (Echo Meter Touch 2) som kan anslutas till telefonen. Med detektorn kan man registrera ekolokaliseringsljud från fladdermöss och se en spektrogrambild som bildas av ljuden ute i fält (Figur 6-2). Dessutom kan man lagra ljud för eventuell senare granskning. Man försökte identifiera fladdermusarterna som hade observerats med detektorn och via eventuella synobservationer redan i fält och man antecknade observationernas antal och typ (jagande eller förbiflygande fladdermus).

Figur 6-2. Från vänster till höger spektrogrambilder från EchoMeter-appen av vattenfladdermus, taiga-/mustaschfladdermus och nordisk fladdermus. Alla bilder är från inventeringen i Kalapääträskets omgivning. Observationen av vattenfladdermus gäller en jagande individ vid Kalapääträsket i juli, observationen av *Myotis*-sarten en jagande individ på en smal skogsväg i juni och observationen av nordisk fladdermus en förbiflygande individ i juni.

6.3 RESULTAT

Under fältbesöken observerades enstaka jagande eller förbiflygande nordiska fladdermöss och *Myotis*-arter (Figur 6-3). På en av stränderna i den västra delen av Kalapääträsket gjordes under fältinventeringarna en observation av en jagande vattenfladdermus i juli och på samma plats en observation av en förbiflygande vattenfladdermus. Inga andra observationer av vattenfladdermus gjordes under inventeringarna. Vid vattenbrynet undersöktes förekomsten av fladdermöss på några platser som var lättillgängliga (Figur 6-1). Gällande nordiska fladdermöss gjordes tre till fyra observationer av jagande individer och ett större antal observationer av förbiflygande individer. Observationen av två förbiflygande nordiska fladdermöss kan gälla samma individ som jagade på ett vidsträckt område. Observationer gjordes på vägar, i skogar och på öppna platser. Flera observationer av jagande *Myotis*-arter gjordes, huvudsakligen i äldre skogar. Med *Myotis*-arter avses i detta fall mustaschfladdermus och taigafladdermus, som inte kan åtskiljas från varandra utifrån det ekolokaliseringsljud som en aktiv detektor registrerar. En *Myotis*-fladdermus jagade också längs en liten körväg som gick genom en odlad tallskog. Förbiflygande *Myotis*-fladdermöss observerades främst i de smala områdena med strandskog vid Kalapääträsket. En observation av en fladdermus som jagade bland trädtopparna gjordes också i samband med fågelinventeringen i maj, men eftersom man inte hade någon detektor kunde man inte bestämma arten med säkerhet.

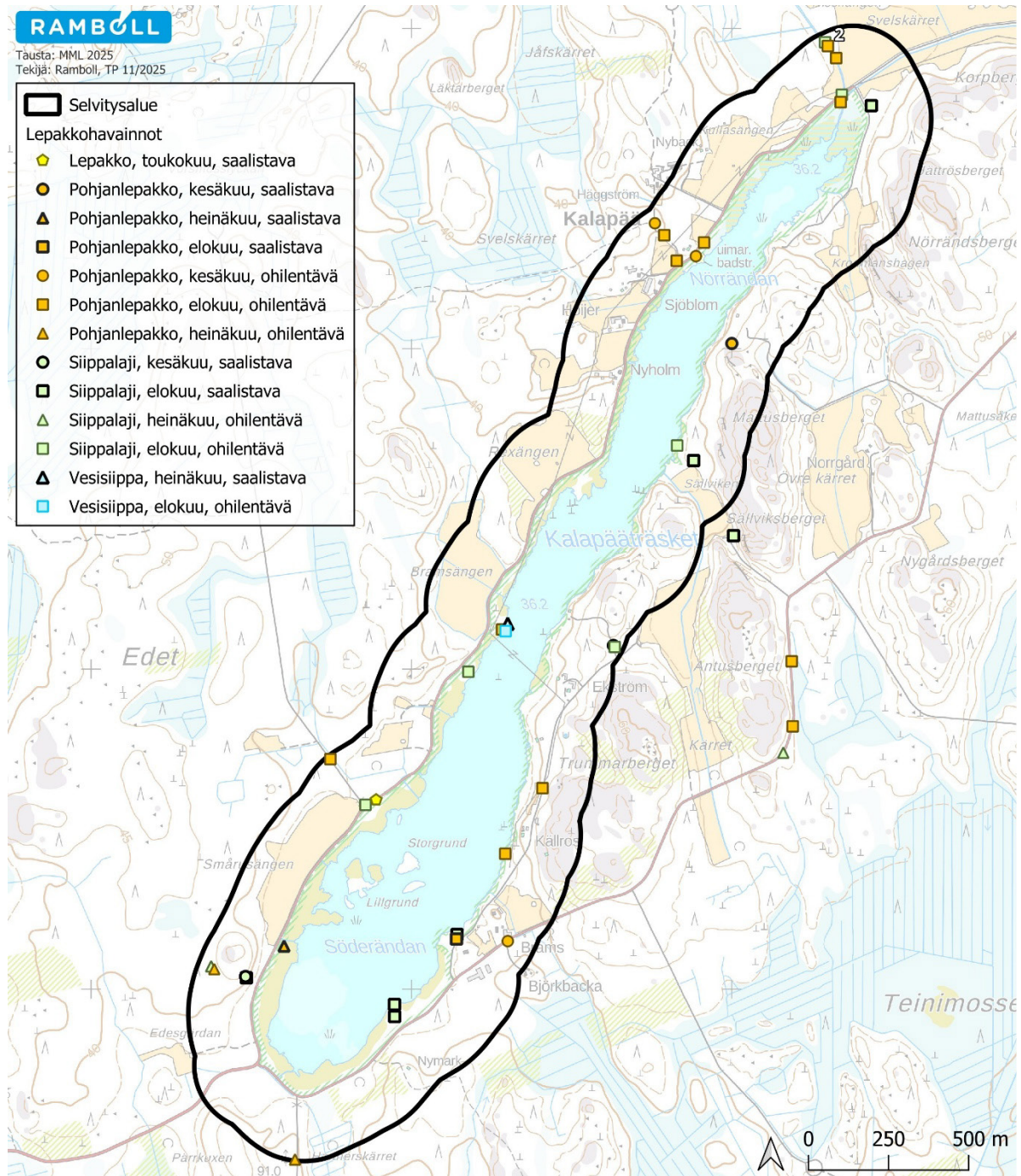
Flest observationer av fladdermöss gjordes i augusti (27), vilket är typiskt för inventeringar. Inventeringstiden i augusti är betydligt längre än tidigare på sommaren och nätterna är mörkare, vilket gör att fladdermöss som undviker ljus (*Myotis*-arter och långörade fladdermöss) rör sig också i öppnare områden (SLTY 2023) där de är lättare att upptäcka. Fladdermössen rör sig jämnare mellan olika miljöer även till följd av att yngelkolonierna upplöses och ungarna sprider sig (STTY 2023). Fem fladdermusobservationer gjordes i juni respektive juli.

I eller i närheten av planeringsområdet upptäcktes inga områden som är viktiga för fladdermöss (klass I–III). Fladdermössens föröknings- och rastplatser är utmanande att upptäcka i inventeringar, vilket betyder att sådana områden kan förekomma i utredningsområdet, t.ex. i bergsklyftor på östra stranden eller i hålträd i området.

I området observerades inga flyttande fladdermöss. Det är svårt att identifiera möjliga förflyttningsstråk eller samlingsområden som används under flyttning utifrån inventering under tre fältbesök. Den sista inventeringsrundan gjordes i mitten av augusti, men fladdermössen flyttar senare på sommaren och på hösten.

Tabell 6-2. Observationer under fladdermusinventeringen efter typ av observation.

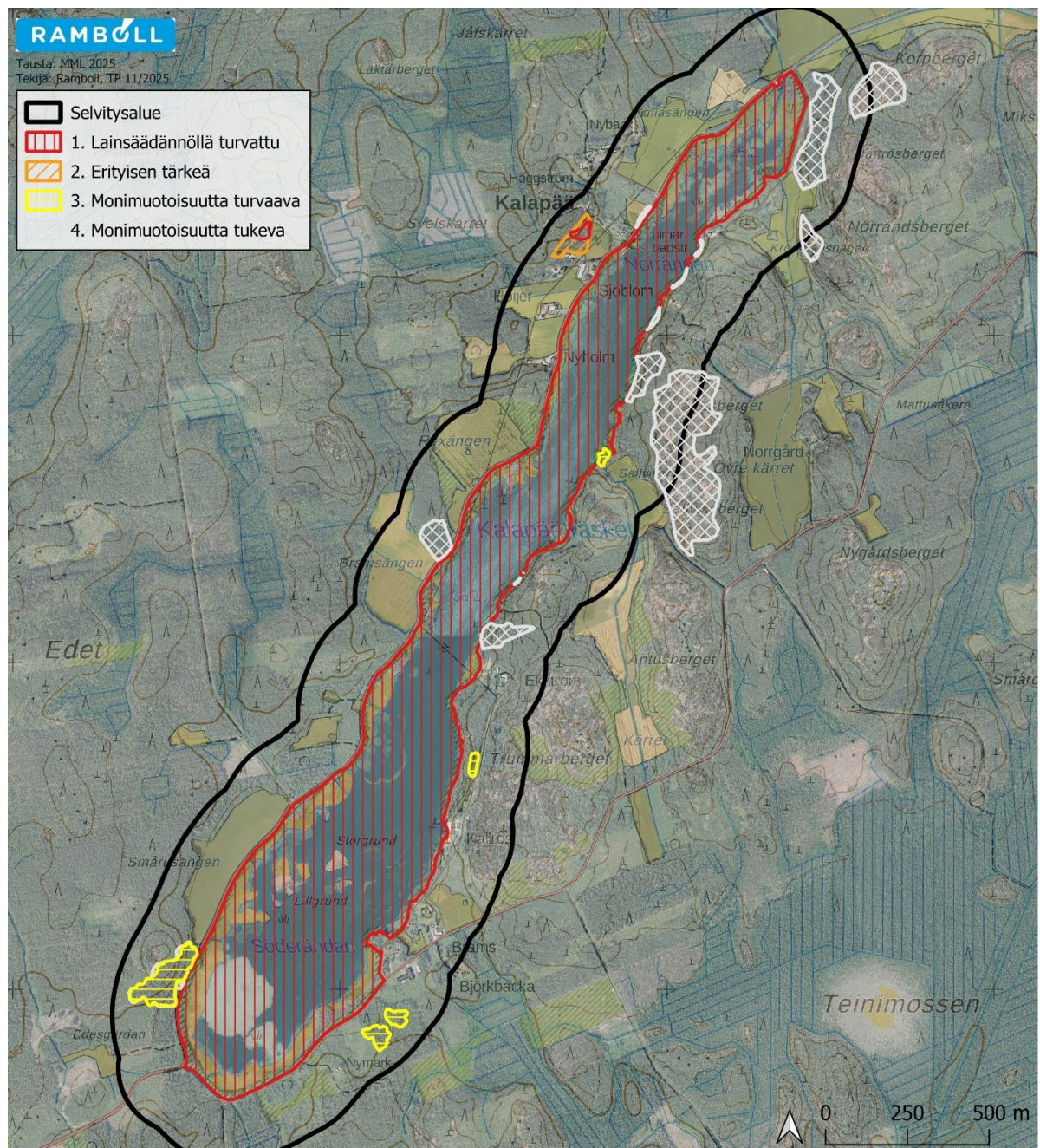
Kategori	Jagande	Förbiflygande
Nordisk fladdermus	3–4	14–16
Vattenfladdermus	1	1
<i>Myotis</i> -art	9	8
Fladdermus	1	-

Figur 6-3. Observationer av fladdermöss under fältinventeringarna.

7. SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

I utredningsområdet finns flera beaktansvärda naturvärden, som delades in i värdeklasser enligt Mäkelä och Salo (2024). De mest betydande naturvärdena utgörs av Naturaområdet och naturskyddsområdet, som skyddas på basis av Kalapääträskets fågelbestånd, samt åkergrodans observerade förökningsplatser och föröknings- och rastplatsen för flygekorre, som skyddas genom lagstiftning (Figur 7-1). I området avgränsades ett särskilt viktigt objekt (klass 2), nämligen flygekorreviret. Antalet objekt som tryggar mångfalden (klass 3) var fyra. Alla dessa är hotade naturtypsobjekt. Livsmiljöer som lämpar sig för åkergroda och flygekorre samt nära hotade eller regionalt hotade naturtypsobjekt utgör objekt som stöder mångfalden (klass 4).

Skyddsgrunderna för naturskyddsområdet vid Kalapääträsket ska tryggas och det är förbjudet att försämra och förstöra föröknings- och rastplatser för flygekorre och åkergroda. Detta ska tas i beaktande i planeringen av området. Flygekorrens revir ska inte utsättas för förändrad markanvändning. Det rekommenderas att naturtypsobjekten och de livsmiljöer som lämpar sig för åkergroda och flygekorre bevaras och inte utsätts för förändrad markanvändning.

Figur 7-1. Sammanställningskarta över naturinventeringarna (exkl. sekretessbelagt material).

8. KÄLLOR

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (fågeldirektivet). Europeiska unionens officiella tidning, 53(L 20), sidorna 7–25. <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/2019-06-26>

Perinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liikko, U.-M. (red.). 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Miljöministeriet och Finlands miljöcentral, Helsingfors, 703 s. <http://hdl.handle.net/10138/299501>

Kontula, T. & Raunio, A. (red.). 2018a. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet. Finlands miljöcentral och miljöministeriet, Helsingfors, Miljön i Finland 5/2018, 388 s. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-4819-4>

Kontula, T. & Raunio, A. (red.). 2018b. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Finlands miljöcentral och miljöministeriet, Helsingfors. Finlands miljö 5/2018. 925 s. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-4816-3>

Kontula, T., Raunio, A., Lehikoinen, A., Heilala, T., Kolu, S., Liukko, U.M., Rytteri, T. & Teeriaho, J. 2021. Pirkanmaan uhanalaiset lajit ja luontotyytit. Finlands miljöcentralen rapport 20/2021. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-5394-5>

Naturvårdslag 2023/9. <https://www.finlex.fi/sv/lagstiftning/forfattningssamling/2023/9>

Lantmäteriverket 2024. Kartplatsen. Ladda ner geodata. <https://asiointi.maanmittauslaitos.fi/karttapaiikka/tiedostopalvelu?lang=sv>

Skogscentralen. 2025a. Öppen skogs- och naturinformation. Material för geodataprogram. Geodatamaterial. <https://www.metsakeskus.fi/sv/skogs-och-naturinformation/material-for-geodata-program/geodatamaterial>

Skogscentralen. 2025b. Särskilt viktiga livsmiljöer enligt skogslagen. Läst 1.10.2024. <https://www.metsakeskus.fi/sv/aga-och-anvanda-skog/skydd-av-skog-och-var-d-av-livsmiljoer/sarskilt-viktiga-livsmiljoer-enligt-skogslagen>

Skogslag 1093/1996. <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1996/1093?language=swe>

Mikkonen, N., Leikola, N., Lahtinen, A., Lehtomäki, J. & Halme, P. 2018. Monimuotoisuudelle tärkeät metsäalueet Suomessa. Miljön i Finland 9/2018. <http://hdl.handle.net/10138/234359>

Mäkelä, K. & Salo, P. 2024. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. En handbok för naturinventerare, beställare och myndigheter (2:a korrigerade upplagan). Finlands miljöcentral och miljöministeriet, Helsingfors, Finlands miljöcentralen rapport 43/2023. 374 s. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-5394-5>

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet). Europeiska unionens officiella tidning, särskild upplaga 1995, kapitel 15, band 11 (L 206/7), sidorna 114–158. <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>

Nieminen, M. & Ahola, A. (red.). 2017. Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Miljön i Finland 1/2017, sidorna 1–278. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-4638-1>

Överenskommelsen om skydd av fladdermöss i Europa 104/1999. EUROBATS. <https://www.finlex.fi/fi/valtiosopimukset/sopimussarja/1999/104?language=swe>

Finlands Artdatabank/FinBIF. 2025. Informationssystemet Laji.fi. Materialbegäran. <http://tun.fi/HR.2009>, <http://tun.fi/HR.3553>, <http://tun.fi/HR.3931>, <http://tun.fi/HR.4711>, <http://tun.fi/HR.48>, <http://tun.fi/HR.49>, <http://tun.fi/HR.61>, <http://tun.fi/HR.95>, <http://tun.fi/HR.1747>, <http://tun.fi/HR.3553>, <http://tun.fi/HR.3671>, <http://tun.fi/HR.4471> (hämtad 7.5.2025).

Chiropterologiska föreningen i Finland rf (SLTY). 2023. Suomen lepakotieteellisen yhdistyksen suosituksia lepakkokartoitusten tekijöille, tilaajille ja kartoitustietoja käyttäville viranomaisille.

Finlands miljöcentral (Syke). 2015. Suokasvillisuuden aluejako. Paikkatietoaineisto. https://www.Syke.fi/fi-FI/Avoin_tieto/Paikkatietoaineistot/Ladattavat_paikkatietoaineistot. Hämtat 8.2.2024.

Finlands miljöcentral (Syke). 2017. Metsäkasvillisuusvyöhykkeet ja niiden lohkot. Paikkatietoaineisto. https://www.Syke.fi/fi-FI/Avoin_tieto/Paikkatietoaineistot/Ladattavat_paikkatietoaineistot. Laddad 8.2.2024..

Finlands miljöcentral (Syke). 2018. Datablanketter för Naturaområden. Kalapää träsk. <https://paikkatieto.ymparisto.fi/natura/2018/tietolomakkeet/FI0800066.pdf>

Finlands miljöcentral (Syke). 2022a. Liito-orava. Syken lajiesittelyt. www.ymparisto.fi/luontodirektiivilajiesittelyt. Uppdaterad 30.11.2022.

Finlands miljöcentral (Syke). 2022b. Viitasammakko. Syken lajiesittelyt. www.ymparisto.fi/luontodirektiivilajiesittelyt. Uppdaterad 30.11.2022.

Finlands miljöcentral (Syke). 2024. Syken metatietopalvelu. Paikkatiedot ja kaukokartoitus. <https://ckan.ymparisto.fi/organization/syke-geoinformatics>

Vattenlag 587/2011. <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/2011/587?language=swe>

Bilaga 1

Klassificering och kriterier för värdering enligt Mäkelä och Salo (2024).

Tabell 8-1. Förenklad presentation av värdeklassificering enligt Mäkelä och Salo (2024).

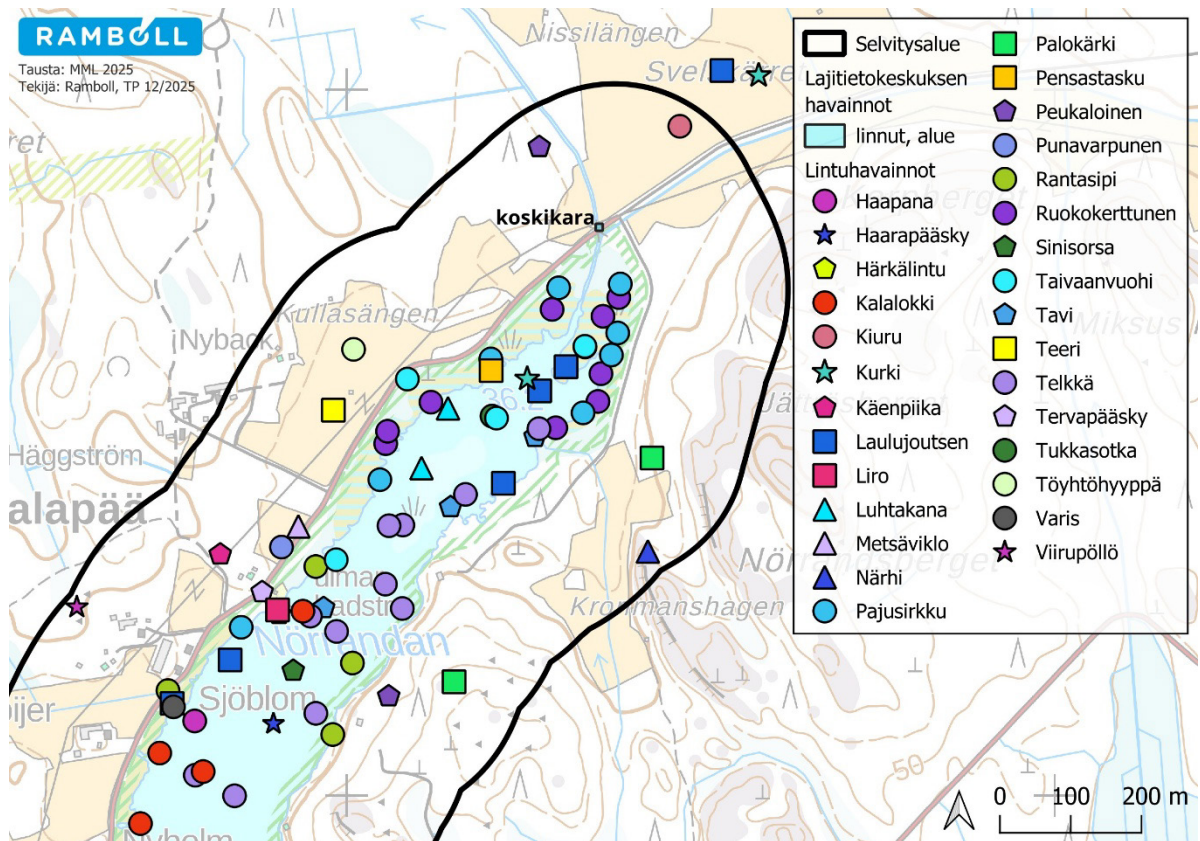
Klass 1: Objekt som säkras genom lagstiftning	Klass 2: Särskilt viktiga objekt	Klass 3: Objekt som tryggar mångfalden	Klass 4: Objekt som stöder mångfalden
• Natura-områden och naturskyddsområden • Områden reserverade för naturskydd • Förekomster av strikt skyddade naturtyper enligt naturvårdslagen • Förekomster av naturtyper enligt 2 kap. 11 § i vattenlagen • Föröknings- och rastplatser för djurarter i bilaga IV a till habitatdirektivet • Förekomstplatser för växtarter i bilaga IV b till habitatdirektivet • Rovfåglars boträd enligt 73 § i naturvårdslagen • Begränsade förekomster av skyddade naturtyper enligt naturvårdslagen • Begränsade förekomstplatser för arter som kräver särskilt skydd enligt naturvårdslagen • Begränsade förekomstplatser för växtarter i bilaga II till habitatdirektivet • Begränsade förekomstplatser för arter i fågeldirektivet • Viktiga förbindelsestråk och förflyttningsstråk för arter i bilaga IV (a) till habitatdirektivet² • Naturminnesmärken enligt 95 § i naturvårdslagen²	• Naturobjekt som är värdefulla på riksnivå • Objekt som är mycket viktiga för ekologiska nätverk • Objekt som är mycket viktiga för arter i bilaga I till fågeldirektivet och motsvarande flyttfåglar • Betydande helheter av naturtyps- och artförekomster • Betydande förekomster av hotade naturtyper • Betydande förekomster av hotade arter • Betydande förekomster av naturtyper i bilaga I till habitatdirektivet • Naturobjekt som är värdefulla på landskapsnivå¹ • Obegränsade förekomster av skyddade naturtyper enligt naturvårdslagen² • Obegränsade betydande förekomstplatser för växtarter i bilaga II till habitatdirektivet² • Jaktområden som är viktiga för fladder-möss²	• Objekt som är viktiga för ekologiska nätverk • Övriga helheter av naturtyps- och artförekomster • Betydande förekomster av naturtyper som är karakteristiska för landskapet¹ • Betydande förekomster av arter som landskapet har ansvar för¹ • Naturobjekt som är värdefulla på lokal nivå² • Övriga förekomster av hotade naturtyper² • Övriga förekomster av naturtyper i bilaga I till habitatdirektivet² • Övriga förekomster av hotade arter² • Objekt som är viktiga för arter i fågeldirektivet² • Övriga förekomstplatser för arter i bilaga II till habitatdirektivet²	• Objekt som stöder ekologiska förbindelser • Förekomster av nära hotade naturtyper och arter² • Förekomster av regionalt hotade naturtyper och arter² • Objekt med enstaka beaktansvärda, småskaliga naturvärden² • Nymiljöer som är värdefulla för artrikedomen² • Övriga objekt som stöder mångfalden²

¹ Ska dessutom beaktas i den översiktliga planeringen.

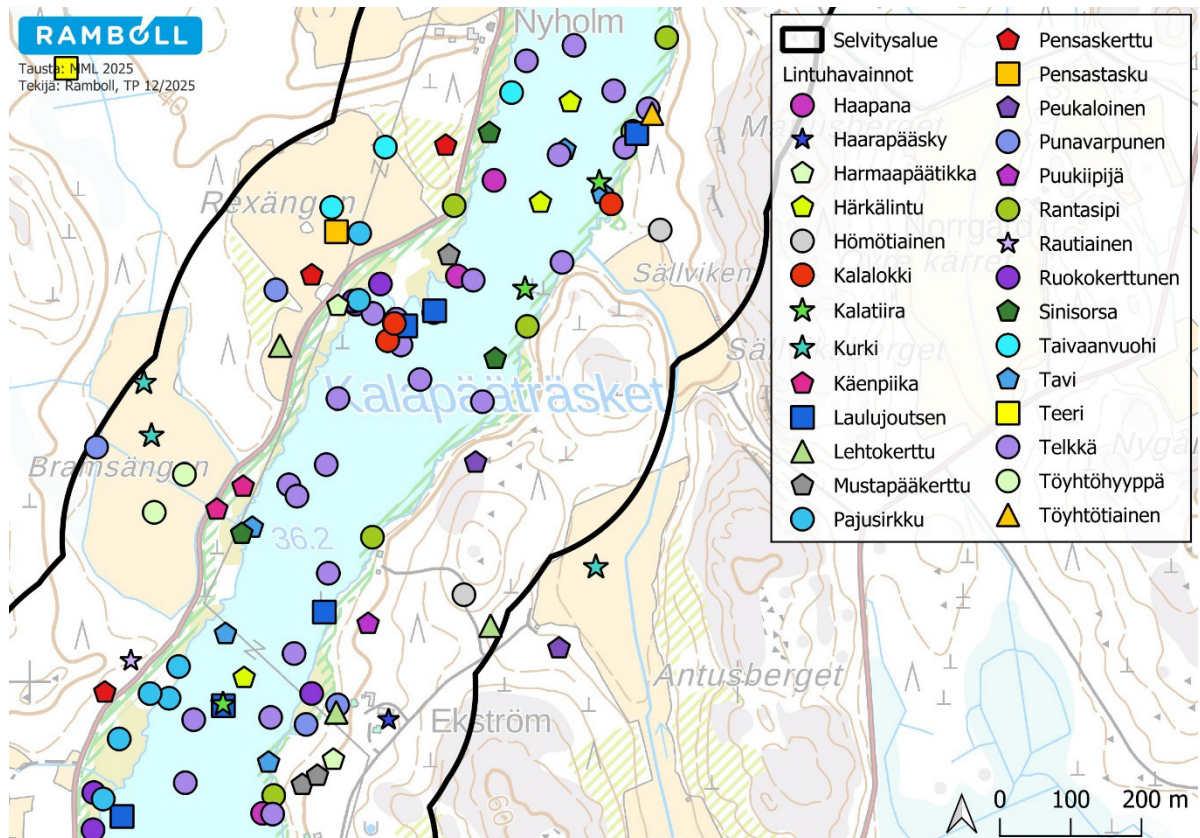
² Ska dessutom beaktas i den detaljerade planeringen.

Bilaga 2

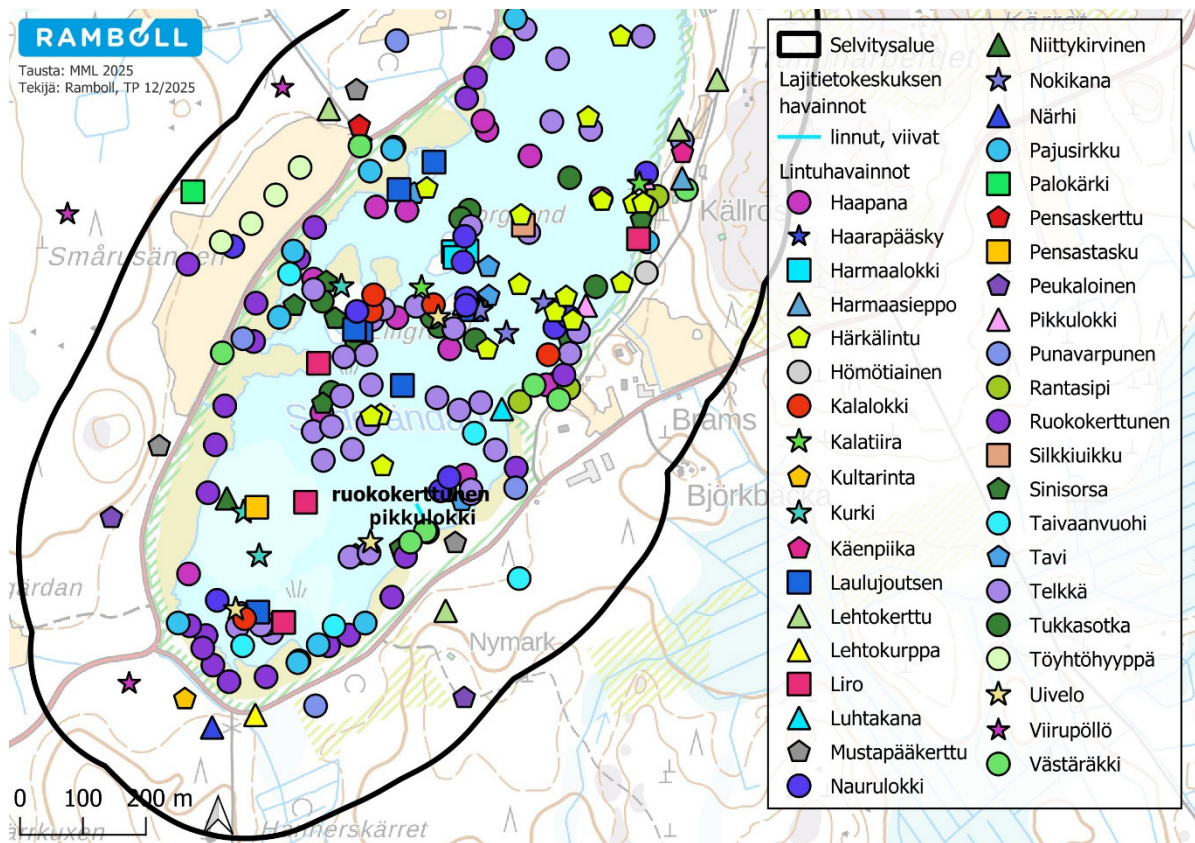
Myndighetsbilaga – kartor över fågelobservationer

Figur 8-1. Observationer av häckande fåglar i den norra delen av Kalapääträsket. Som text: art-namnet för observationen i Artdatacentret.

Figur 8-2. Observationer av häckande fåglar i den mellersta delen av Kalapääträsket.

Figur 8-3. Observationer av häckande fåglar i den södra delen av Kalapääträsket. Som text: art-namnet för observationen i Artdatacentret.